

Norčav začetek, resno nadaljevanje

Mesec april ali mali traven, ki se začne s praznikom norčkov in potegavščin, se letos nadaljuje z muhastim vremenom, da ne vemo, če se gredo tam zgoraj še kar naprej aprilske norčije, sam pa opažam, da sem spet bolj raztresen - kot v tistih nerodnih najstniških letih - saj sem zapravljal že vse dežnike iz starih zalog. Ampak, kaj bi to! Tudi to je pomlad!

Četrty mesec v letu smo začeli tudi z veliko, zdaj že tradicionalno, čistilno akcijo, ki so se je po običaju udeležili tisti, ki jim je mar za naše okolje, tisti, ki ga uničujejo in pacajo, pa so se ob tem samo zadovoljno hahljali na svojih vrtovih ali pa po oštarijah. Glede na to, kar v zvezi z ravnanjem z odpadki na našem območju načrtujejo in počnejo na vladni ravni, pa kaže, da so lahko varstveniki narave še bolj za skrbljeni, saj bo v trzinski okolici prav gotovo še več črnih odlagališč, ker bo odpadla možnost vožnje nevsakdanjih odpadkov, na primer različnih gradbenih ostankov, na odlagališče pri Dobu, pa tudi pospravljanje gospodinjskih odpadkov bo po novem precej dražje. Kar nekaj bralcev nas v zadnjem času sprašuje tudi o baje povsem legitimni deponiji, ki nastaja za prvimi obronki trzinskega gozda nedaleč od bajerja.

Ljubitelji narave in miru v naravnem okolju pa nas opozarjajo tudi na vse bolj agresivno po-

javljanje najrazličnejših štirikolesnikov, krosmotoristov in tudi gorskih kolesarjev, ki divjajo po trzinski okolici, še zlasti pa po gozdovih nad Trzinom. Za njimi nemalokrat ostajajo razrute kolesnice in prave rane v gozdnih tleh, hkrati pa s svojim neprijetnim hrupom in tudi smradom vnašajo nemir med gozdne prebivalce in tudi obiskovalce, ki bi se radi naužili prvih pomladnih sapic in se s sprehodi po gozdu odpočili od vsakdanjih skrbi in stresov.

Na udaru pa v zadnjem obdobju niso le ljubitelji narave, v zgodnjih jutrih so vse bolj obremenjene tudi trzinske ceste, ampak ne le glavne, tudi po vzporednih in stranskih cestah si v jutranjih konicah številni vozniki iščejo hitrejšo pot v službo. S tem ogrožajo otroke na poti v šolo, starejše na jutranjih poteh po nakupih in drugih opravkih, in motijo tiste, ki bi si le želeli tudi nekaj več miru v jutranjem času. V tem primeru pa ne gre več za prvoaprilske šale, zadeve postajajo vse bolj resne. Problemi se kopičijo in nerodno je krivdo iskati samo pri drugih. Promet je kot voda, ki išče najlažjo pot, zato je treba iskati vzroke, zakaj se vozniki več ne vozijo po glavnih cestah. Kritične točke že nepoznavalci lahko hitro odkrijejo, saj se jim skušajo izogniti, za strokovnjake pa to sploh ne bi smel biti problem. Medtem ko tisti, ki so plačani za to, očitno še ne jemljejo preveč resno teh kolon, se moramo drugi skoraj spopadati s temi težavami. V takem se vsak lahko vpraša, kaj pa jaz lahko naredim za izboljšanje razmer? Pri časopisu lahko le opozarjamo na težave, jih opisujemo, zastavljamo vprašanja, spodbujamo dogovorne k iskanju rešitev, navadni občani lahko povzdignejo glas, vsi pa lahko zahtevamo od pristojnih

strokovnjakov, da začno kar najhitreje in kar najbolj učinkovito reševati te probleme. Najboljša rešitev bi bila, če bi država, Mestna občina Ljubljana in obmestne občine poskrbele za učinkovit in cenovno dostopen prevoz potnikov z javnimi prevoznimi sredstvi. Če bi železničarji poskrbeli za še en tir železnice proti Kamniku in omogočili pogostejše in hitrejšo vožnje vlakov, če bi podaljšali proge mestnega potniškega prometa ali okrepili avtobusne prevoze, bi prav gotovo dosegli, da bi več ljudi pustilo svoje jeklene konjičke doma, kar bi bila enkratna rešitev. Lahko bi spodbudili tudi tisto idejo o kombiniranem vlaku, ki bi ob vstopu v Ljubljano postajal trolejbus. Ideje so krasne, vendar so le ideje. Dokler tega ne uredimo, se bodo kolone vozil ob jutranjih in popoldanskih konicah še gostile in daljšale. Še več bo izpušnih plinov, daljše bodo zamude in več bo slabe volje. Rešitev je tudi v razširitvi obstoječih cest, v obvoznicah, dodatnih zavijalnih pasovih pa tudi velikih parkiriščih ob ljubljanskih vpadnicah.

V Trzinu bi bilo treba razmišljati že o tem, kako bi pospešili promet po štiripasovnici, saj se kolona avtomobilov ob konicah najbolj zgosti in upočasnja prav ob križišču v industrijsko cono. Delna rešitev bi bili dodatni zavijalni pasovi in novi vhodi in tudi izhodi iz cone. Če bi tam sprostili promet, bi hitreje stekel promet tudi po Mengeški cesti, in ljudje ne bi iskali vzporednih cest. Ampak za stari del Trzina bi bila prava rešitev šele obvoznica in sprememba sedanje Mengeške ceste v zgolj mestno ulico, namenjeno dostavi in dostopom prebivalcev do njihovih domov. Dokler se to ne zgodi, je lahko delna rešitev le posodobitev Mengeške ceste, ureditev pločnikov za pešce, dodatna namestitve semaforjev in prehodov za pešce ter ustrezna javna razsvetljava ulice. Pristojni obljublajo, da bodo to začeli urejati jeseni. Lepo bi bilo, da bi se to zgodilo že prej, ampak glede te ceste smo slišali že toliko napovedi in obljub, da nas bodo zares prepričali šele gradbinci, ki bodo začeli cesto urejati.

Treba pa je povedati, da se v Trzinu nekaj le premika tudi v pozitivno smer. Kot kaže, bodo zdaj gradbinci le začeli graditi dom za starejše občane. Ta naložba do neke mere hromi drugo naložbeno življenje v kraju in zato so si nekateri kar oddahnili, ko so delavci začeli nameščati zaščitne ograje okrog bodočega gradbišča ob Ljubljanski cesti.

Kot je že običaj, pa smo Trzinci lahko zadovoljni z zelo bogatim in živahnim kulturnim, družabnim in športnim utripom našega kraja. Tudi o tem smo skušali v tej številki Odseva kar najbolj tekoče poročati. Kako nam je uspelo, boste presodili vi, mi pa lahko rečemo: »Če spremljamo le del prireditev v Trzinu, prav gotovo ne moremo reči, da je Trzin le spalno naselje.«

Urednik

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, gsm: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Sodelavci Odseva:

Emil Pevec, Meta Železnik, Joži Valenčak,
Franci Banko, Tone Ipavec, Miha Pavšek,
Mirjam Štih, Andrej Zupanc, Nuša Matan,
Mateja Erčulj

in urednik fotografije Jože Seljak

Tehnično urejanje in tisk:

GRAFIKA 2000 d.o.o.,

Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:

Joži Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: 1.500 izvodov

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejemajo
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Slika na naslovnici

Nepozaben večer slovenske pesmi.

Foto: Jože Seljak

Gradivo za
majsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do

5.
maja
2008

Minister brez listnice, pristojen za področje lokalne samouprave in regionalni razvoj, dr. Žagar, je v teh dneh predstavil vladni predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin, ki ga je bila Vlada RS dolžna pripraviti in predlagati Državnemu zboru v skladu z odločbo Ustavnega sodišča RS, ki je na zahtevo MO Ljubljana in občin Log-Dragomer, Šempeter-Vrtojba in Trzin razveljavilo pet členov zakona. Žal pa novi predlog ne prinaša sprememb in dopolnitev, ki bi vsaj bistveno omilile, če že ne odpravile negativne posledice Zakona o financiranju občin, ki velja od 1. januarja 2007. Predlagatelj, torej Vlada RS, pravzaprav skuša izigrati odločbo Ustavnega sodišča, in zgolj formalistično in na videz upošteva eno od zahtev Ustavnega sodišča. Odgovarja samo na formalni očitke, da veljavni zakon občinam ne zagotavlja lastnih prihodkov, v vsem ostalem pa ohranja rešitve, ki so v bistvu skregane s cilji delovanja občin in načelom njihove finančne avtonomije, kot to zahteva tudi Evropska listina o lokalni samoupravi. Sedaj še ve-

ljavni zakon v razveljavljenih členih določa, da država, torej Vlada RS, pobere po vsej državi vso dohodnino in del te dohodnine potem po svojih merilih, na podlagi izračuna t.i. glavarine oziroma primerne porabe, razdeli po občinah. Primerno porabo pa za posamezno občino izračuna že spet Vlada RS na podlagi velikosti občine, števila prebivalcev in še nekaterih kriterijev, pri čemer ne upošteva ključnih razlik med občinami (npr. deleža otrok, vključenih v otroško varstvo, razvitosti komunalne infrastrukture v občini, razvitosti infrastrukture za socialno varstvo, družbene dejavnosti itd.), ampak samo kriterije, ki so v prid podeželskih in komunalno nerazvitih občin. Z drugimi besedami povedano: Vlada RS s temi merili pravzaprav odvrta občine od razvoja na teh področjih, saj jih financira enako, ne glede na doseženo stopnjo razvitosti. Po drugi strani pa pri sredstvih iz vladnih virov (sofinanciranje naložb) vendarle upošteva razvitost kot negativni kriterij in tako še enkrat in dodatno prikrajša občine, ki so v preteklosti več vlagale v razvoj. Sedaj spreminja način financiranja samo v enem delu, in to tako, da predlaga rešitev, po kateri občinam pripada 70 (po eni varianti 54) % dohodnine, vendar pa občini, v kateri ta delež presega izračun primerne porabe, odvzame razliko in jo preusmeri v sklad za izravnavo, namenjen za financiranje občin, katerih prihodki od dohodnine ne dosegajo višine primerne porabe. To pomeni, da se za občine, ki so bile prizadete z novim Zakonom o financiranju občin (veljavnim od 1.1.2007) ne spremeni čisto nič. To je glede na odločbo Ustavnega sodišča docela nesprejemljivo, vendar če bo predlog sprejet v tej vsebini, bo spet potrebna pritožba na Ustavno sodišče in spet bo minilo vsaj leto

dni, naše občine pa bodo še vedno oškodovane. Gre torej, kot lahko rečemo, celo za neke vrste prevaro ali vsaj sprenevedanje. Bi pa rad v zvezi s tem opozoril še na eno dejstvo, ki dodatno otežuje položaj občine Trzin. Gre za to, da v občini Trzin živi kar nekaj ljudi, ne da bi imeli v občini prijavljeno stalno bivališče. V nekaterih primerih se posamezniki preprosto pozabijo prijaviti, nekateri pa se ne prijavijo zato, ker menijo, da bodo plačali manj davka na premoženje, če bodo ostali (morda en ali dva člana družine) prijavljeni na nekdanjem naslovu, kjer so živeli pred selitvijo v Trzin. To pa ima neposredne negativne posledice za občinski proračun. Izračun primerne porabe namreč v veliki meri temelji na številu prebivalcev občine ali z drugimi besedami: vsak prebivalec, ki ni prijavljen v Občini Trzin, vendar tukaj živi, v bistvu prikrajša Občino Trzin vsaj za 300 - 400 €. Gre pa domnevno celo za nekaj sto prebivalcev, kar lahko pomeni tudi 100.000 € manj tekočih prihodkov občine. To pa so ravno tisti prihodki, s katerimi naj bi Občina Trzin financirala otroško varstvo, delovanje društev, materialne potrebe osnovne šole itd. Zato tudi po tej poti pozivamo vse prebivalce Občine Trzin, ki živijo v občini, pa še niso tu prijavili svojega stalnega bivališča, naj to vendarle storijo, saj bodo navsezadnje pomagali občini, ki so si jo izbrali za svoje bivališče.

Tone Peršak

Spoštovani občani, cenjene občanke,

vabim vas, da se nam na dan Zemlje,
22. aprila, ob 10.00 uri
pridružite pri zasaditvi lipe
pred Osnovno šolo v Trzinu.

V kulturnem programu
bodo sodelovali mladi recitatorji
iz osnovne šole.

Vljudno vabljeni.

Župan:
Tone PERŠAK

Lastniki traktorjev in priklopnikov, pozor!

Obveščamo vas, da bodo tehnični pregledi kmetijskih traktorjev in traktor-skih priklopnikov v Trzinu v sredo, 14.5.2008, na parkirišču za Občino Trzin, in sicer od 13.30 do 18.00 ure!
AS Domžale Moto Center, d.o.o.

Telefonske številke občine Trzin so:
**01/564 45 43, 01/564 45 44,
in 01/564 45 50**

Številka faksa je:
01/564 17 72

Uradne ure:
**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30.**

Republika Slovenija
UPRAVNA ENOTA DOMŽALE
Ljubljanska 69, 1230 Domžale
tel.: 72-20-100; fax.: 72-42-104
e-naslov: ue.domzale@gov.si

Upravna enota Domžale obvešča
stranke in občane,
da je v mesecu maju določena
sobota, ki šteje kot poslovni dan
upravne enote,
in sicer

10. maja 2008

od 8.00 do 12.00 ure.

Načelnik:
mag. Branko HEFERLE,
univ. dipl. prav.

Delamo, kot moremo in zmoremo

V aprilem pogovoru z županom se nisimo mogli izogniti nekaterim prometnim težavam v našem kraju, saj te postajajo vse hujše, kar nekaj občanov pa nam je tudi namignilo, da naj vprašamo še o varstvenem režimu na območju gozda pred trzinskim bajerjem, kjer zdaj nastaja deponija gradbenih materialov.

Prometne razmere v Trzinu so še zlasti ob jutranjih konicah precej kaotične. Na štiripasovnici se pred križiščem z uvozom v cono nabirajo kolone, ljudje pa se skušajo izogniti zastojem in vozijo po vzporednih cestah. Jemčeva, Habatova, Pod hribom, Za hribom, Ulica Kamniškega bataljona, Ljubljanska in tudi Mlakarjeva ulica so ob nekaterih jutrih zabite z avtomobili. Ali na občini delate kaj na tem, da bi izboljšali razmere?

Delamo. Delamo, kar kot lokalna skupnost moremo in zmoremo. Po eni strani se trudimo in spodbujamo DRSC, da bi res čim prej prišlo do posodobitve Mengeške ceste; po drugi strani v okviru občinske uprave ravno zdaj preverjamo, na katerih mestih je na Jemčevi ulici, stranskem kraku Jemčeve in ulici Za hribom mogoče in smiselno namestiti hitrostne ovire, ki bodo, upam, odvrnile del voznikov, ki tod iščejo bližnjice, ter preprečevale predivjo vožnjo po ulicah, ki so tudi šolske poti. Mi seveda instrumentov, s katerimi bi lahko preprečili vožnjo po teh javnih cestah, nimamo. Lahko vožnjo samo otežimo in do neke mere zagrenimo voznikom, a žal jo bomo s tem zagrenili tudi domačim voznikom. Promet pač postaja ne le težava, temveč neke vrste rak, ki dobesedno načenja zdravje tega planeta, tako lokalno kot globalno, in dokler se ne bomo spremenili ljudje, se kaj bistveno ne bo nič spremenilo. Apetite in želje vsaj nekaterih voznikov bi namreč zadovoljilo kvečjemu to, da bi bile tudi regionalne ceste, ki so najbolj obremenjene ob t.i. konicah, vsaj štiripasovne, če ne šestpasovne, da bi lahko tudi ob pol osmih zjutraj vsi vozili enako nemoteno in hitro kot ob enajstih dopoldne ali ob sedmih zvečer. Si pa najbrž predstavljamo, kaj bi to pomenilo za krajino. Hočem povedati tudi to, da tudi t.i. hitrostne ovire niso magično zdravilo, kajti ravno toliko kot je zahtev, naj jih namestimo na ulice, je tudi zahtev, naj tiste, ki že obstojajo, umaknemo oziroma odstranimo. Zlasti večje (asfaltne) hitrostne ovire namreč povzročajo tudi ropot, tresenje tal in v nekaterih primerih celo poškodbe na bližnjih hišah ipd. Zato je treba dobro premisliti, kje jih sploh lahko namestimo. Moram pa omeniti, da smo na težave, ki nastajajo na Jemče-

vi in tudi na ulici Za hribom, na seji soseta za varnost opozorili tudi policijo in dobili obljubo, da bodo policisti nekoliko poostri nadzor tudi na teh točkah. Upajmo, da ga bodo res.

Kaj se dogaja z novim uvozom v industrijsko cono in kdaj bi bil lahko zgrajen?

Za zdaj je projekt še živ. Je pa vse odvisno od tega, ali bo gospodarska družba, ki je ta dodatni vhod pripravljena zgraditi v okviru širšega projekta komunalne opreme še nezazidanega dela OIC Trzin, uspela pridobiti potrebna zemljišča, ki so še zazidljiva v OIC.

Ali se kaj dogaja v zvezi z načrtovano povezovalko? Kdaj lahko pričakujemo rešitve?

Odgovor na to vprašanje je v veliki meri povezan z odgovorom na prejšnje vprašanje. Načrtujemo namreč, da bi projekt povezave med Mlakami in OIC prilagodili tako, da bi povezali Mlake z novo vstopno cesto v OIC in torej zgradili to navezovalno ulico v takšni obliki, ki ne bi omogočala tranzitnega prometa, predvsem pa ne dopuščala vožnje večjih vozil.

O obvoznici starega dela Trzina se že dolgo govori. Na Direkciji RS za ceste pravijo, da se strinjajo o njeni potrebnosti, vendar je nimajo še v nobenih načrtih. Pravijo, da je to, kdaj se kakšna taka cesta umesti v načrte, v precejšnji meri odvisno tudi od lokalnih skupnosti, če te izrazijo potrebo, če jo utemeljijo kot nujno potrebno in če potem sodelujejo pri pridobivanju zemljišč. Ali občina Trzin kaj deluje na tem področju? Kaj konkretno? Trzinsko obvoznico so pred kratkim obravnavali tudi v Domžalah in tam se zavzemajo, da bi bila speljana bližje Trzinu, ker računajo na njeno podaljšanje proti Študi. Poznavalci razmer so nam namignili, da bi se

stvari precej zavlekle in upočasnile, če bi ob gradnji trzinske obvoznice čakali na istočasno njeno podaljšanje proti Študi. Ocenjujejo, da bi Trzinci lahko hitreje prišli do obvoznice, če bi projekt izpeljali po etapah. Kako občina Trzin gleda na to?

V vprašanju je kar nekaj netočnosti in naprotojuočih si namigov, tako da je na kratko in zares jasno odgovoriti kar nekoliko težko. Ne vem, kako ste pridobivali informacije na DRSC, ki da obvoznice še nima v nobenih načrtih, če pa je ta čas že v zaključni fazi študija variant poteka te obvoznice, ki jo je naročila - na našo pobudo - ravno DRSC. Poudarjam, da se to dogaja na pobudo ali vsaj tudi na pobudo Občine Trzin. Mi smo sklicali sestanek z vodstvom DRSC, na katerem smo se odgovorili, da Občina Trzin vloži pobudo za izgradnjo obvoznice in naša občina jo je tudi res vložila, DRSC pa je naročila izdelavo študije variant in povezavo tega projekta s projektom priključka na avtocesto (priključek Študa) in zato je študija izdelana tako, da enakopravno vključuje obe cesti, torej našo obvoznico in priključek Študa kot nadaljevanje te obvoznice. Ravno zato so variante, kot tudi mi že pred tem, obravnavali tudi v Domžalah, vendar ne kot študijo variant naše obvoznice, temveč kot študijo variant celotne poteze, ki vključuje našo obvoznico in priključek Študa, pri čemer je v Domžalah res slišati pomisleke, ker se bojijo cestne zarez med Domžalami in Depalo vasjo, ki pa je lažje rešljiva kot druga varianta, po kateri bi bilo potrebno rušiti kar nekaj hiš (bližje Trzinu), poleg tega pa bi bila rešitev tudi prometno-tehnično manj sprejemljiva. Varianta med Domžalami in Depalo vasjo je namreč rešljiva z vkopom in prekritjem ceste, tako da ne bi bilo fizične zarez med Stobom in Depalo vasjo. Kar zadeva mnenja »poznavalcev razmer«, pa so mnenja različna. Nekateri mislijo, da je smiselno projekta čim tesneje povezati, ker je priključek Študa v interesu DARS-a, in bo po vsej verjetnosti prej prišel na vrsto kot ena izmed približno stotih obvoznic po Sloveniji, pri čemer Ministrstvo financira gradnjo dveh do treh na leto. Je pa popolnoma jasno, da brez znatne udeležbe občine ne bo šlo. Pa še to: projekti, kakršen je obvoznica, od ideje do uredničitve trajajo vsaj po osem in več let: potrebno jih je uvrstiti v prostorske plane, potem v prostorsko izvedbeni plan (naj bo to lokacijski načrt ali kaj drugega), potem sledi izdelava projektov, odkupi zemljišč, pridobivanje gradbenega dovoljenja, javni razpis in naposled gradnja - glede na veljavne predpise v RS, to pač traja toliko in toliko let). Če pa se umestitvi obvoznice v pro-

stor upira še Ministrstvo za kmetijstvo, kakor tudi v našem primeru, pa vse skupaj traja še bolj dolgo.

Opravičujem se za netočnost v vprašanju.

Na Direkciji pravijo, da trzinske obvoznice nimajo še v nobenem investicijskem načrtu, sami pa ste pojasnili, da je od idej, se pravi študij variant, do realizacije še precej dolga pot. Kakor koli že, kako pa napredujejo prizadevanja za postavitev zapornic preko železniške proge na Kmetičevi cesti?

Napredujejo. Kolikor vem, se prav te dni začena izvedba del.

Pred kratkim je Ljubljanski mestni promet podaljšal nekatere svoje proge tudi izven območja MOL. Med drugim je tudi proga številka 6 iz Črnuč proti Dolgemu mestu dobila podaljšano varianto 6a, na kateri avtobusi vozijo vsake pol ure tudi v Brezovico. Ali so se razmišljanja v LPP kaj spremenila in so tam pripravljene odpirati tudi proge v sosednje občine, mogoče bi to progo podaljšali tudi do Trzina ali mogoče celo do Domžal, da bi lažje krili stroške?

To vprašanje je bilo v Odsevu že večkrat pojasnjeno. LPP oskrbuje z mestnim prometom občine, ki so nastale iz nekdanjih ljubljanskih občin, kajti območja teh občin tudi predstavljajo območje mestnega prometa; poleg tega so te občine tudi solastnice LPP. Trzin leži v območju primestnega prometa, ker je tako odločila Vlada RS oziroma država. Morda bi bilo celo mogoče doseči dogovor z LPP, pravzaprav z vsemi občinami, ki so lastnice LPP, o podaljšanju mestne proge (v preteklosti to ni bilo mogoče, čeprav smo poskušali), vendar izključno na komercialni osnovi, kar pomeni, da bi občina Trzin morala kriti t.i. negativno razliko. Ta razlika pa je bila pred približno sedmimi osmimi leti izračunana v višini današnjih 12-13.000 Å na mesec. Tega seveda občina Trzin preprosto ne zmore. Se pa, kot sem že večkrat sam omenjal v Odsevu, v zadnjem času tako na ravni Ljubljanske urbane regije kot na ravni države pripravljajo projekti za izboljšanje razmer na področju javnega potniškega prometa in Občina Trzin pri tem zelo intenzivno sodeluje.

Ali je občina res dala soglasje, da podjetnik iz Trzina na jasi v gozdu pred trzinskim bajerjem - tam kjer SCT še ni saniral svoje deponije, ki bi jo sicer že zdavnaj moral, uredi deponijo gradbenih odpadkov? Ali ni občinski svet v prejšnjem mandatu ob obravnavi prostorske strategije (24. redna seja) sprejel sklep, da je gozdno območje od območja, ki je zavarovano z Naturo 2000 do roba gozda na občinski ravni varovano območje?

Vprašanje je, žal, spet tendenciozno in zavajajoče. Ni res, da kdorkoli dela deponijo gradbenih odpadkov, ampak dela začasno odprto skladišče gradbenega materiala (gramoz, pesek...). Morda bodo v tem

skladišču kdaj tudi ostanki materiala od kakšnega rušenja objekta, vendar samo tisti, ki v skladu s predpisi RS pravzaprav morajo biti uporabljeni kot gradbeni material za nasipe, tampone na močvirnih podlagah ipd. Torej gre za materiale, ki niso oporečni. Kot naslednje velja povedati, da ne gre za območje gozda in tudi ne za jaso v gozdu, temveč, kolikor jaz vem, za kmetijsko zemljišče z oznako K 3, kar pomeni kmetijsko zemljišče nižje kategorije, kajti gre za območje davne opekarne, kjer je SCT pred desetimi leti res nasul odpadno zemljinu ob gradnji štiripasovnice mimo Trzina. Blizu skladišča je ostanek bajerjev,

ki so nastali po opustitvi opekarskega dela na tem območju, in raste v teh bajerjih je bilo podlaga za začasno zavarovanje območja, medtem ko je zemljišče, na katerem leži to manjše skladišče, v bistvu še vedno dokaj jalovo in slabo zaraščeno. Meja Nature 2000 pa je najmanj 100 metrov zahodno od tega odprtega skladišča. Nadalje je potrebno povedati, da gre za zemljišče v zasebni lasti, dovoljenje za tak začasni objekt, kolikor je dovoljenje potrebno, pa izda državni organ in ne občina. Občina je bila vključena samo toliko, da je povedala, pod kakšnimi pogoji je po njenem mnenju takšno odprto skladišče dopustno.

Obvoznica šele čez 10 let

Delegacija občanov z Mengeške ceste pri vodstvu občine

V začetku marca 2008 smo bili (tričlanska delegacija občanov, ki živimo ob Mengeški cesti) na razgovoru pri vodstvu občine. Sprejeli so nas: župan Tone Peršak, podžupan Franci Mušič in odgovorni za gospodarske javne službe Andrej Gril. Tema razgovora je bila pričetek (že večkrat odložene) rekonstrukcije Mengeške ceste in gradnja obvoznice.

O rekonstrukciji Mengeške ceste so nam povedali naslednje:

- Z lastnikom oz. uporabnikom stare (Kršlanove) hiše v križišču K-2 so se dogovorili, da jo bo podrli sam,
- DRSC (Direkcija RS za ceste) se s predlogi občine za spremembo projekta v K-1 (križišče pri Pekarni Kralj) ne strinja (kar ima lahko za posledico, da odsek od hišne št. 6 do vključno pekarnice Kralj izpade iz rekonstrukcije),
- v križišču K-2 (pri Jan baru) bo DRSC pripravil infrastrukturo za priklop semaforja, predviden pa je prehod za pešce,
- v istem križišču bo urejena možnost zavijanja v k hišam Mengeške c. 61 in 63,
- predloga krožišča (odcep za Jablje) ne bodo spreminjali,
- z Občino Mengeš se dogovarjajo za smiselno podaljšanje pločnika od občinske meje do Testenove ulice na obeh straneh ceste,
- ob rekonstrukciji bo zgrajena tudi manjkajoča cestna razsvetljava do občinske meje z Mengšem,
- imajo še nekaj težav z odkupi zemljišč,
- obljubljenega zbora občanov Mengeške ceste ni bilo, ker ga država ni želela, in tudi če bi bil, bi bilo stanje isto, kot je sedaj,
- na ogled je bil dan projekt rekonstrukcije,
- Mengeška cesta je »pri državi« prišla na vrsto šele, ko je občina Trzin obljubila soudeležbo pri finansiranju.

Glede rekonstrukcije Mengeške ceste nas je zanimalo predvsem še, kdaj bo podpisan sporazum z DRSC in kdaj lahko pričakujemo pričetek gradnje.

Župan je povedal, da bo sporazum podpisan, ko bodo doseženi ustrezni pogoji, in da lahko pričakujemo pričetek gradnje v letošnji jeseni.

Povedali smo, da bomo v primeru, če se gradnja v tem času ne bo pričela, pristopili k eni od oblik javnih protestov in k ustreznim predstavitvam v medijih.

Župana smo razumeli, da bo protestne akcije občanov podprl.

O obvoznici smo izvedeli:

- študija variant obvoznice (mimo Trzina prek Depale vasi do Štude s priključkom na avtocesto) je izdelana,
- gradnje obvoznice ni pričakovati prej kot v 10-tih letih,
- največji problem je v tem, ker Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano že več kot eno leto ne da pozitivnega mnenja.

Predlagali smo, da se izgradnja obvoznice izvaja etapno, v prvi etapi naj bi jo gradili mimo Trzina do Depale vasi, v drugi etapi pa od Depale vasi do Štude oz. priključka na avtocesto. Izrazili smo tudi pričakovanje, da bo javna obravnava ustrežnejša, kot je bila za rekonstrukcijo Mengeške ceste.

Rok pričetka gradnje obvoznice šele čez 10 let je ob nemogočih bivalnih razmerah, ki se še slabšajo, nesprejemljiv. Verjetno bo potrebno aktiviranje ljudske iniciative ali (in) ustanovitev četrtnega odbora.

Ivan Cotman, Peter Kralj, Stane Mesar

Še vedno potrebujemo pokopališče

Pred referendumom o ureditvi trzinskega pokopališča v gozdu na območju Pajkovega grička so na Občini močno poudarjali, da so ankete med občani pokazale, da si precej želijo, da bi v Trzinu uredili tudi pokopališče. To, če referendum o predlagani lokaciji ni uspel, zato še ne pomeni, da zdaj lahko Občina »svoje glave« občane kaznuje in iskanju za večino sprejemljivejšega mesta za zadnje počivališče ne posveča posebne pozornosti. Na to so na marčevskem

sestanku občinskega sveta opozorili tudi predstavniki liste Za zeleni Trzin, na nedavnem sestanku pa je o tej problematiki razpravljala tudi Župnijski pastoralni svet. Ker je večina udeležencev ocenila, da so dejavnosti za izbor novega prostora zastale, so se odločili, da županu oz. občinskemu svetu pošljejo predlog, da naj nadaljujejo z iskanjem primernejšega mesta za pokopališče. Objavljamo pismo, ki ga je na občino poslal g. župnik Boštjan Guček.

Županu gospodu Tonetu Peršaku

Zadeva.: Pokopališče v Trzinu

O potrebi po pokopališču v občini in fari Trzin smo razpravljali na zadnjih dveh sejah (novembrski in marčevski) Župnijskega pastoralnega sveta (ŽPS).

Ugotovitve:

- Na referendumu dne 22. oktobra l. 2006 so (smo) se občani Trzina odločili, da pokopališča v gozdu na Pajkovem hribčku ne bo.
- Pričakovali smo, da se bo v letu 2007 iskalo drugo primerno lokacijo, vendar se to po nam znanih informacijah ni zgodilo.
- Stališče članov ŽPS Trzin je še vedno nespremenjeno, to je, da kraj pokopališče potrebuje, zato vam, gospod župan,

Predlagamo:

- Na dnevni red naslednje seje Občinskega sveta (oz. čim prej) uvrstite preučitev druge lokacije za pokopališče.
- Predlagamo tudi, da se strokovno preučijo možne lokacije v bližini cerkve kot tudi sama velikost zemljišča za pokopališče, vse s ciljem, da se nova lokacija pokopališča vnese v prostorski razvojni plan občine Trzin.

Pri obravnavi predlogov za lokacijo pokopališča želimo sodelovati.

Lep pozdrav ! župnik **Boštjan Guček**

Pozdravljen!

Kot uredniku občinskega glasila *Odsev* ti pošiljam naslednje javno vprašanje za občinsko vodstvo:

Že pred leti sem na seji občinskega sveta zahteval, da se odredi inšpekcijski pregled zemljišča ob bajerju, kamor se je ob gradnji štiripasovnice odlagal izkopani material. Od inšpekcijskih služb sem prejel odgovor, da je deponija začasnega značaja in da mora lastnik poskrbeti, da se deponija odstrani in zemljišče pogozdi. To se še vedno ni zgodilo. Še slabše. Zvedel sem, da je na tem zemljišču celo pridobljeno soglasje Občine Trzin za ureditev deponije

gradbenega materiala. Preko *Odseva* sprašujem Občino Trzin, kakšna je pravna podlaga, da se na tem zemljišču dovoljuje takšna uzurpacija zemljišča.

Lep pozdrav, **Romeo Podlogar**

Pismo ogorčenega občana

»Mirujoči promet v IOC Trzin...« -
še z druge plati

Skoraj popolnoma se strinjam s pisanjem »ogorčenega občana«, saj se tudi sama, vsakič ko moram po opravkih na trzinsko pošto, srečam s podobnimi težavami

(morda pa bi se Občina lahko dogovorila za najem ali odkup povečini praznih prostorov ob zgradbi Peritekse, kjer le sem in tja vidim stare avtomobile ali počitniške prikolice). Nekoliko pa me je »zbodel« zadnji odstavek njegovega pisanja: »...glede parkirnega re-

žima na Mlakarjevi ulici, ki je meni všeč, nekaterim pa ni. Demokracija je hudič!« - In prav zaradi tega se tudi oglašam. Pa ne da bi nasprotovala omenjeni rešitvi, ki prispeva k »parkirnemu redu« v naselju. Občinska uprava je na Mlakarjevi ulici (ki je dovolj široka, da to omogoča, ni pa te možnosti na sosednji, Prešernovi ulici - mi smo dobili za »nagrado« le prometni znak »Prepovedano parkiranje« in sprva kar nekaj plačilnih listkov zaradi napačnega parkiranja - sedaj pa le še sem in tja ... hura za nas!) začrtala parkirna mesta, ki pa so si jih nekateri tam živeči lastniki vrstnih hiš praktično prilastili brez vsake pravne podlage. Nasproti hiš št. 54-56 so si jih celo vidno oštevilčili oz. »rezervirali« z belo barvo!!! In gorje, da bi tam parkirali kdo, ki ne pripada temu klanu. In nič kaj bolje se ne dogaja tistemu, ki parkira nekaj mest naprej po ulici - če že pustiš tam svoj avto, te zjutraj čaka na vetrobranskem steklu listek »Ne parkiraj« ali »Parkiraj drugje« ali »Parkiraj pred hišami št. 30-50«. Ker te listke nekdo raznaša dokaj »previdno«, se z njim še nisem srečala na štiri oči... In tukaj pridemo še do zadnje ugotovitve »Demokracija je hudič!« - Predvsem me zanima, kako na lep način dopovedati ljudem, da je cesta javni prostor, dostopen vsem, in ne last nekoga, ki tam nasproti stanuje. Njihovo »kraljestvo« se končuje na koncu dovozne poti, vse ostalo pa je last občine oz. javni prostor, ki je dostopen VSEM. Događa se celo to, da nekateri iz komoditete parkirajo svoj drugi avto na cesti samo zato, da mu pač ni treba premikati enega ali drugega avtomobila in lahko direktno zapele v garažo. Temu se po domače reče tudi sebičnost ali pa nekultura, pa še kakšen izraz bi se našel. Najbolj žalostno pri tem pa je, da se ne bo prav nič spremenilo v tem našem ljubem naselju Trzin - Mlake. Tu večidel živijo ljudje, ki tukaj le prebivajo (hodi jo spat) in s tem krajem »ne dihajo in ne živijo«. Vedno in povsod stremijo le za lastnim ugodjem - zato jih tudi motijo razsvetljene ulične svetilke, pa razsvetljeno otroško/sportno igrišče, pa otroški vriski, pa hišni ljubljenci. Morda pa si niso izbrali pravega prebivališča? - Po celi Sloveniji je še veliko praznega prostora, kjer vsega tega ni, in lahko človek uživa v svojem miru in tišini.

In ob zaključku le še dobrohotno opozorilo: na koncu Mlakarjeve ulice, ko se je treba odločiti, ali levo ali desno - manjka tabla z napisom »Prešernova ulica« - v vednost tistim, ki zavijajo levo. Pa tudi na začetku Prešernove ceste, ko je treba zaviti nazaj proti Mlakarjevi ulici, bi bilo koristno, če bi tam stalo ogledalo, saj je križišče zaradi visokih živih mej povsem nepregledno.

Lep pozdrav - morda se zaradi varnosti mojega avtomobila še sama podam v ilegalo.

Ogorčena občanka

Trzin je bolj čist, a nekaterim to še vedno ni mar

Letošnja občinska čistilna akcija, ki so jo pripravili 15. marca, je bila ena najbolj obiskanih doslej, saj je v njej sodelovalo čez 130 udeležencev. Spet so se, že po tradiciji, lepo izkazala nekatera društva, ki so tudi drugače prisotna v družabnem življenju Trzina, pogrešali pa smo predstavnike kar številnih »trzinskih« društev, ki so trzinska samo, ko gre za črpanje denarja iz občinskega proračuna.

Po podatkih, ki so nam jih posredovali organizatorji, je v akciji sodelovalo 30 članov smučarskega društva in kolesarske sekcije, planincev je bilo 20, skupaj predstavnikov turističnega društva in društva upokojenecv Žerjavčki (eni so člani obeh društev) je bilo 23, iz Karitasa in župnijskega urada jih je prišlo 13, strelcev je bilo 8, gasilcev 7, kulturnikov 6, članov združenja za varovanje vrednot NOB in veteranov vojne za Slovenijo 9, predstavnikov vrtca Trzin 8, člani Društva prijateljev mladine so bili štirje, prav toliko je bilo predstavnikov četrtne odbora, akcije pa se je udeležilo tudi 14 občanov, ki se niso opredelili za nobeno organizacijo.

Organizatorji so še zlasti pogrešali predstavnike društva za zaščito mladosti, društva Samokres, predstavniki športnega društva in orientacistov pa naj bi napovedali, da bodo čistili nek drug dan, kasneje. Če so obljubo izpolnili, nismo uspeli preveriti, vsekakor pa so dan pred tem po hribu Onger in po njegovih obronkih čistili učenci in drugi predstavniki osnovne šole. Organizatorji so ob tem namignili, da nekatera društva čistilno akcijo izkoristijo predvsem za čiščenje svojih prostorov in skladišč, manj časa pa imajo za čiščenje širše okolice svojih prostorov.

Skupna ugotovitev udeležencev akcije je, da je Trzin v zadnjem obdobju bolj čist, da

se pozna, da so že med prejšnjimi akcijami odstranili kar precej nesnage, da pa je nove manj. Vseeno pa so ugotovili, da se le pojavljajo tudi nova črna odlagališča, še zlasti moteče je, da so precej zanemarjena postajališča za avtobuse, da je neurejena okolica parkirišča pri Mercatorju, kjer je še precej starega listja, s katerim naj bi bili odtočni kanali zamašeni. Izgled Trzina motijo tudi prepolni zabojniki za komunalne odpadke, še zlasti tisti pri lokalih na Kidričevi cesti. Posebno poglavje so kupi odrezanega vejevja in drugih odpadkov, ki nastajajo pri čiščenju vrtov. Teh je kar nekaj ob vstopih v trzinski gozd, čeprav je splošno znano, da občina že več let zapored po celem naselju določi mesta, kjer lahko občani brezplačno odlagajo vejevje in sploh tiste odpadke, ki jih nekateri raje nosijo v gozd. Zanimivo je vprašanje, zakaj se ti občani tako obnašajo. Je to lenoba, kljubovanje, ali se jim to zdi bolj »naravno« odlaganje? Vsekakor jim je treba povedati, da večino drugih občanov in obiskovalcev gozda to moti. V gozdu ob Beli cesti je tudi več mest, kjer se očitno zbirajo nekatere družabne skupine, ki pa jim ni mar za čistočo, saj za sabo puščajo kar dosti izpraznjenih pločevink, steklenic, polivinilskih vrečk, papirja in druge nesnage. Tudi za te veseljake oz. »ljubitelje« naravnega okolja lahko rečemo, da jim manjka osnovna kultura srca in da so veliki egoisti, če ne še kaj drugega.

Ker pa se je ob cestah, ki vodijo v gozd, pojavilo kar nekaj novih divjih odlagališč, se lahko vprašamo, kako bo s tem v prihodnje, saj kot je znano, poslej ne bo več mogoče na odlagališče v Dob voziti večjih odpadkov, kar je bilo možno do zdaj. Občina sicer poskrbi dvakrat na leto za odvoz kosovnih in nevarnih odpadkov, vendar vsi ti

sti odpadki, ki jih odlagajo na takih črnih odlagališčih, ne sodijo ravno v to skupino odpadkov. Verjetno bi bilo prav, da se s tem vprašanjem spoprimejo tudi na Občini.

Miro Štebe

Planinci na čistilni akciji

Na tradicionalnem zbirališču pred hišico planinskega društva se nas je v soboto zbralo 20, predvsem otrok in tudi njihovih staršev. To je še posebej vzpodbudno, saj dajejo starši in tudi otroci med sabo drug drugemu dober vtis. Kar nekako tekmujejo, kdo bo pobral več smeti. Med sprehajanjem in pobiranjem smeti se še prijetno naklepetajo. Otroci so dobili vabilo k sodelovanju na akciji, poleg uradnega z Občine, tudi v šoli in na planinskih krožkih. Prečesali smo trim stezo, okolico bajerja in del »bele ceste« ter športni park. Ugotovili smo, da je z leta v leto manj smeti in vsako leto prostovoljstvo ljudi pri čistilni akciji večje. Obiskovalcem gozda padajo iz rok škatlice od cigaret, steklenice, pločevinke, razne plastične vrečke. Ob »beli cesti«, ki je odmaknjena od naselja ter dostopna z avtomobilom, so manjša odlagališča gradbenih odpadkov (razbite ploščice, zidaki in tudi salo-nitke). V gozdu, bližje naselju, v t.i. živem robu, je veliko zelenega odreza (vejevje), kljub temu da najmanj dvakrat letno Obči-

na organizira odvoz le tega. Najpogosteje ga odvržejo v polivinilastih vrečah. Pa bo v prihodnje še tako? Obeta se nam povišanje cen odvoza odpadkov, zato se lahko stanje v gozdu kaj hitro spremeni. Ne glede na politiko oblikovanja cen odvoza odpadkov poskrbimo, da bodo smeti v smetnjakih in ne okoli njih, in še naprej skrbimo za čista zelena pljuča Trzina.

Urša Košir

www.onger.org
dnevno sveže
planinske novice

Divjanje motokrosistov in štirikolesnikov

Prebivalci industrijske cone so nas že večkrat vabili, naj si pridemo pogledat razdejanje na gozdnih površinah nad trzinsko cono, ki ga povzročajo neugnani mladi vozniki motokros motorjev in tudi vozniki štirikolesnikov. Ljudje se pritožujejo nad vragolijami, ki jih naravi ne preveč naklonjeni vozniki počno v gozdu po strminah in grebenu vzpetin na meji Trzina z Mestno občino Ljubljana. Njihovo početje pušča razrite steze in pobočja, hrup moti sprehajalce in gozdne živali, nenazadnje pa za njimi ostaja tudi smrad bencinskih hlapov. Ker je vožnja v naravnem okolju prepovedana, še zlasti če gre tudi za območja, ki so zavarovana z Naturo 2000, bi se divjaki na motorjih le morali zavedati, da to, kar počno, ni prav. Tako vozila sodijo na poligone, ne pa v prosto naravo. Prebivalci cone trdijo, da je med vozniki, ki s svojim početjem ne so-

dijo v trzinske gozdove, tudi kar nekaj domačinov. Pred kratkim so se na spletnih straneh pojavili celo krajši filmčki, ki kažejo takšno divjanje po trzinskem gozdu. Tudi na teh filmčkih je mogoče prepoznati nekatere mlade Trzince. Ni čudno, da so se v zadnjem času za primer začeli zanimati tudi okoljski inšpektorji. Kot smo izvedeli, so nekaterim osumljencem že poslali dopise z opozorili (kakršnega tudi objavljamo). Če bodo inšpektorji ali policisti zdaj te voznike zalotili v naravi, se kaznovanju ne bodo mogli izogniti. Prebivalci iz cone pa pravijo, da neugnancev to še ni streznilo, saj še vedno prihajajo na svoje »divje jage«. Čeprav jih je zaradi čedal težko prepoznati, pa imajo precej drugih značilnosti, po katerih je to mogoče narediti. Eden naj bi imel na svojem motorju celo štartno številko.

MŠ

Dela za dom za starejše začeli tudi na terenu

Kar precej Trzincev se je oddahnilo, ko so pred časom videli, da so delavci začeli nameščati zaščitno ogrado okoli bodočega gradbišča doma za starejše občane, ki naj bi ga zgradili na območju centra Trzina, znanega tudi kot T-3. Po zagotovilih predstavnikov občine naj bi dom zgradili v 15 mesecih, poleg doma pa naj bi bila v zgradbi tudi varovana stanovanja in tudi nekaj stanovanj, namenjenih trgu.

Za zdaj na bodočem gradbišču potekajo le zemeljska dela, ki naj bi bila po izjavah nekaterih poznavalcev možna tudi, če gradbeno dovoljenje še ni pravnomočno. Na občini pravijo, da za to ni več nobenih ovir, in se bo gradnja res začela, neuradno pa smo izvedeli, da naj bi eni od sosedov vložili pritožbo na upravno sodišče zaradi nepravilnosti v postopku. Če je to res, bi to lahko pomenilo dodatno zamudo, gradnje doma pa verjetno ne bo mogoče več zaustaviti. To bi bilo končno tudi koristno za celotni Trzin, saj bi se, kljub temu da vsi niso zadovoljni z izbrano lokacijo, v občini druge stvari le začele premikati z mrtve točke. Navsezadnje lahko pričakujemo, da bodo po izgradnji doma poskrbeli tudi za posodobitev Ljubljanske ceste, prav gotovo pa bo dom prinesel v Trzin tudi novo kakovost življenja.

MŠ

O P O Z O R I L O V ZVEZI Z VOŽNJO V NARAVNEM OKOLJU

Po naših podatkih ste lastnik/uporabnik motornega kolesa in štirikolesnika (ATV) in se sami ali/in v družbi drugih motoristov vozite z motornimi kolesi in štirikolesniki po gozdu, na širšem območju Rašice.

Pozivam vas, da takoj prenehate z vožnjo po gozdu na širšem območju Rašice, Dobena, Gobavice.

Z vožnjo po gozdu v naravnem okolju povzročate hrup, poškodbe na gozdnih tleh, na drevju in rastlinah in sploh ravnate v nasprotju s predpisanimi pravili ravnanja na območju, ki je zaradi svojih značilnosti in pestrosti rastlinskega in živalskega sveta določeno kot:

- Posebno varstveno območje Natura 2000 - Rašica; pravila ravnanja na območjih Natura 2000 določa Uredba o posebnih varstvenih območjih (območjih Natura 2000), Uradni list RS, št. 49/04, 110/04,
- Ekološko pomembno območje Rašica, Dobeno, Gobavica - osamel kras; pravila ravnanja na ekološko pomembnih območjih so določena v Uredbi o ekološko pomembnih območjih, Uradni list RS, št. 48/04,
- Območje Rašice, Dobena, Gobavice je po določitvi Pravidnika o določitvi in varstvu naravnih vrednot (Uradni list RS, št. 111/2004, popr. 70/06) geomorfološka naravna vrednota lokalnega pomena, ident. št. 5032.

Vožnjo v naravnem okolju prepoveduje tudi Uredba o prepovedi vožnje z vozili v naravnem okolju (Ur. l. RS št. 16/95, 28/95, 35/01), ki v prvem odstavku v 1. členu določa med drugim, da je v naravnem okolju prepovedano voziti, ustavljati, parkirati vozila na motorni pogon in kolesa.

Opozorjam vas na podlagi 33.člena Zakona o inšpekcijskem nadzoru, da bo pristojni inšpektor (inšpektor za okolje, gozdarski inšpektor, medobčinski inšpektor) ali policist ob nadzoru na terenu v primeru ugotovljene kršitve Zakona o ohranjanju narave, ki celostno vzpostavlja sistem varstva narave na območju države in zgoraj navedenih podzakonskih predpisov, na kraju samem ukrepal v skladu s svojimi pristojnostmi in kršitelja tudi denarno kaznoval.

V vednost:
Policijska postaja Trzin
Gozdarski inšpektor
Medobčinska inšpekcija

Koncert v

Domu počitka v Mengšu

Pevski zbor Žerjavčki, ki deluje v okviru društva upokojencev Trzin, je bil v sredo, 26. marca, že tretjič v Domu počitka v Mengšu. Pod vodstvom zborovodkinje Alenke MARKUS so izvedli koncert, ki je vključeval predvsem ljudske in nekaj domovinskih pesmi. S predstavitvijo svojih avtorskih pesmi pa so program popestrili člani društva, ki so večji sestavljanja verzov. Po odzivu sodeč je bil namen obiska, polepšati varovancem deževni dan, dosežen, saj so si le ti zaželeli kmalu ponovnega srečanja.

Meta Železnik

Majske prireditve

Bliža se maj in z njim kulturno ter družabno najbolj pisan mesec v Trzinu. Živahno dogajanje, ki bo rdeča nit celega meseca, se bo pričelo že kar na prvi majski dan s tradicionalno prvomajsko budnico. Že po nekaj dneh ji bo 3. in 4. maja sledil deveti Florjanov sejem v organizaciji Turističnega društva Kanja Trzin, ki bo s svojimi stojnicami in programom popestril Ljubljansko ulico, na Florjanovo nedeljo pa bodo gasilci, že po tradiciji z gasilci iz sosednjih društev, v spremstvu narodnih noš in mengeške godbe najprej šli k sveti maši in trzinsko cerkev, nato pa v slavnostni povorki odkorakali do gasilskega doma.

Ko si bomo nekoliko opomogli od sejmarjenja in Florjanove nedelje, bodo na svoj račun prišli najmlajši Trzinčki, ki se bodo lahko udeležili športnih tekmovanj na ploščadi pred osnovno šolo, in sicer na Otroški olimpijadi, v organizaciji športnega društva in trzinske osnovne šole.

Navdušenci nad motociklizmom bodo lahko 13. maja spremljali odprtje razstave o motociklizmu v Trzinu, in sicer v Centru Ivana Hribarja. Do takrat pa je v Centru na ogled razstava vitražev našega sokrajana Jožeta Babnika.

Maj je tako živahen tudi zato, ker v tem mesecu občina praznuje svoj občinski praznik, natančneje 15. maja. Na ta datum, daljnega leta 1273, je bila napisana listina, s katero je kranjski deželni glavar potrdil, da se je Viljem Svibenjski v korist Nemškega viteškega reda odpovedal pravicam do šestih kmetij v Trzinu. »Direzin«, kot se je takrat Trzin imenoval, je bil v tej listini prvič pisno omenjen. Tako bo 15. maja že tradicionalna občinska proslava, na kateri bodo občinska priznanja in nagrade prejeli naši sokrajani. Zaslužne Trzince in prejemnike priznanj ter nagrad bomo podrobneje predstavili v prihodnji številki Odseva.

Prvomajska budnica tudi letos bo!

Tudi letos bo 1. maja zjutraj Trzince prebudila že tradicionalna prvomajska budnica.

OBCINA TRZIN VABI OBCANKE IN OBCANE, naj se v kar največjem številu pridružijo budničarjem. Tokrat bo budnico izvedla Godba na pihala iz Lukovice, ki se bo med svojim poho-dom po Trzinu ustavljala:

ob 7.00 - cerkev sv. Florijana

ob 7.30 - lokali na Kidričevi ulici 12

ob 8.00 - Center Ivana Hribarja.

VABLJENI!

Ko se bo maj prevesil v drugo polovico, bodo atleti svoje zmogljivosti lahko preverili na občinskem Cooperjevem testu, šahisti pa se bodo med sabo pomerili v šahovskem turnirju, ki bo potekal v KUD-u Franceta Kotarja.

Že sedaj pa se zelo vneto na svoj majske nastop pripravljajo trzinski pevci žerjavčki. Na prireditvi Trzin poje, ki bo 23. maja, bodo tako predstavili nekaj dobrih starih ljudskih pesmi. Tako šahiste kot tudi žerjavčke si boste lahko ogledali v KUD-u. V drugi polovici maja se začneja sklop prireditvev, ki se odvijajo pod skupnim imenom Festival Trzinska pomlad. Kot je že v navadi, bodo dve soboti v maju in dve soboti v juniju Trzin preplavile kulturno-

umetniško-glasbeno-literarne prireditve in delavnice za vse generacije. Organizatorji Trzinske pomladi program že intenzivno pripravljajo, kot vsako leto pa bodo tudi letos pripravili posebne programske liste. Pestrost majske prireditve, kjer bo vsak Trzinec lahko našel nekaj zase, se bo zao-kročila s tekom Petra Levca v organizaciji ŠD Trzin ter s tekmovanjem harmonikarjev, obe prireditvi bosta potekali na zadnji majski dan. Sicer pa lahko vse tradicionalne prireditve najdete v letnem koledarju prireditvev, ki je na voljo v informacijskem centru Ivana Hribarja, spremljate pa lahko tudi napovednik dogodkov na Odsevovi zadnji »vroči strani«.

Mateja Erčulj

Trzinski kulturni maraton - svetovni in slovenski dan knjige

Program prireditve, ki bo v sredo, 23. aprila na ploščadi pred Centrom Ivana Hribarja:

- 09.00 - ZDRAVLJICA
Prispevek učenke 9. a-razreda
- 09.05 - PRIŠLA JE POMLAD
Prispevek otroškega pevskega zbora
- 09.15 - NAGOVOR MLADIM BRALCEM
Župan Trzina, pesnik in pisatelj
- 09.30 - OTROŠKA BESEDA V ZGODBI
Prispevek učencev 4. a in 4. b-razreda
- 09.30 - PEPELKA
Prispevek gledališke skupine učencev OŠ Trzin za učence 1. triade v KUD-u.
- 10.00 - OTROŠKA BESEDA V POEZIJI
Prispevek učencev 5. a in 5. b devetletke
- 10.30 - SANJE SO SPANJA MEGLICA
Recital pesmi pesnice Bine Štampe - Žmavc učencev 5. a-razreda osemletke.
- 11.00 - SREČAL SEM LITERARNEGA JUNAKA
Literarni prispevek učencev 7. a-razreda
- 11.30 - APEL PODOBO NA OGLED POSTAVI
Recital Prešernovih pesmi. Prispevek učencev 8. a in 8. b-razreda
- 12.00 - MOJA ČRTICA
Literarni prispevek učencev 9. a in 9. b-razreda
- 13.00 - PREBRALI SMO - SVETUJEMO VAM
Žrebanje sodelujočih bralcev v knjižnici Tinata Orla
- 13.30 - ILUSTRATORKA POLONA LOVŠIN
Za učence podaljšane bivanja
- 16.00 - PALAČINKARIJADA
Posladek za ljubitelje knjig
- 16.00 - PRAVLJIČNI LIKI
Poslikava obrazov
- 17.00 - POZDRAV DNEVU KNJIGE - ŽUPAN OBČINE
Člani literarnega krožka Lipa Domžale, Društva upokojencev Žerjavčki Trzin in drugi.
- 18.00 - FRANCI ROGAČ - PISATELJ
Skupaj z otroki si bo izmišljal pravljice po njihovih predlogih in željah.
- 19.00 - POSTAJA OBER ...
Radijska igra Antona Peršaka - dvorana Marjance Ručigaj

PRIREDITELJI

Gostili smo koroške Slovence

Povezovanje in spoznavanje z ljudmi, ki prihajajo iz krajev izven meja Slovenije, je vedno zanimivo, še posebno, če lahko srečaš Slovence, ki prihajajo iz avstrijskega dela Koroške, in tako spoznaš nekoliko drugačen način slovenskega življenja.

Tako je v soboto, 5. aprila, na povabilo Turističnega društva Kanja Trzin naš kraj obiskalo kar nekaj predstavnikov koroških Slovencev iz Šentprimoža v Podjuni, v večernem delu obiska pa so gostje Trzincem pripravili tudi prav poseben koroški glasbeni večer.

Vidnejši predstavniki lokalnega okolja na avstrijskem Koroškem so v Trzin prispeli že ob 13. uri, kjer jih je na neformalnem sprejemu pozdravil trzinski župan z nekaterimi trzinskimi svetniki.

V uvodnih pozdravih trzinskega župana in Vladimírja Smrtnika, enega od bratov v znani zavedni koroški družini Smrtnik, ki je tudi vodil skupino slovenskih Korošcev, je bilo že mogoče zaslutiti sproščeno ozračje, v katerem je pravzaprav potekal celodnevni obisk. Pogovorom oaturi 2000, kratki predstavitvi Trzina in Centra Ivana Hribarja, kjer se je srečanje s koroškimi Slovenci začelo, je sledila avdiovizualna predstavitev Trzina v dvorani Marjance Ručigaj. Članica trzinskega turističnega društva Zinka Kosmač je tako pripravila avdio-video kolaž fotografij, ki ga je poimenovala Jesenski sprehod po Trzinu (avdio-video posnetek je na ogled tudi na občinskih spletnih straneh), Majda Šilar pa je ob tej predstavitvi podrobneje spregovorila o trzinski zgodovini, navadah, društvih, kulturno-umetniški dediščini in vsakdanjem življenju Trzincev.

Po tem prvem stiku gostov s Koroške s trzinskim življenjem je sledil ogled farne cerkve sv. Florjana. Kljub temu da v cerkvi potekajo dela zaradi prenove orgel in da se tako le-ta ni mogla pokazati v svojem polnem sijaju, je bila obiskovalcem cerkev vseh, povpraševali pa so tudi o navadah, ki jih imamo v Trzinu v času praznovanja sv. Florjana. Potem ko smo si dodobra ogledali notranjost cerkve in pokukali še v zakristijo, smo se odpravili v Center evropske prihodnosti oziroma v grad Jablje, ki ga, kljub temu da je po geografskem poreklu v sosednji občini, v naših srcih še vseeno občutimo kot trzinskega. Tudi tu so se koroški gostje spoznali z grajsko zgodovino, nekaterimi anekdotami, dih pa sta jim vzeli čudoviti Poročna in Viteška dvorana.

Kljub temu da je bil glavni namen obiska spoznavanje Trzina ter druženje s Trzinci, pa je bil v programu predviden tudi ogled mesta Kamnik, ki je naše obiskovalce očaral s svojo bogato arhitekturo in zgodovi-

no, saj smo se sprehodili po srednjeveškem delu, si ogledali Plečnikovo kapelo Božjega groba ter panoramski pogled kamniške okolice z Malograjskega hriba. Seveda v okviru ogleda ni manjkala legenda o najbolj znani kamniški meščanki Veroniki in ogled kipa generala Rudolfa Maistra -Vojanova.

Pred večernim glasbenim nastopom so za okrepčilo poskrbeli v gostilni Narobe, kjer se je prvi »ogledniški« skupnici koroških Slovencev pridružil tudi Mešani pevski zbor Danica in preostali bratje kvinteta Smrtnik (dva od bratov sta v Trzin prišla že z jutranjo »delegacijo«). Mešani pevski zbor Danica iz Šentprimoža sodi med najboljše slovenske zборе, kar je bilo že večkrat in z več strokovnih strani potrjeno, med drugim tudi na 19. državnem tekmo- ➔

vanju slovenskih pevskih zborov v Mariboru. Bratje Smrtnik pa so v zadnjih dvajsetih letih imeli nad petsto večjih nastopov po vseh predelih Koroške, domala v vseh zveznih deželah Avstrije, v vseh regijah Slovenije, v Italiji, Nemčiji in leta 1996 tudi v Argentini. Tako Mešani pevski zbor Danica kot tudi kvintet bratov Smrtnik s svojim delom in glasbo izpričujejo tesno

povezanost z ljudmi na podeželju in s kulturnopolitičnim življenjem Slovencev na Koroškem. V pevskem repertoarju pa tako kvintet kot tudi zbor ohranjata čim bolj kvalitetno izvajanje slovenskih ljudskih in umetnih pesmi. Obiskovalci, ki so v soboto zvečer poslušali nastop tako pevskega zbora Danica kot kvinteta bratov Smrtnik, so lahko tudi začutili veliko zavednost in

slovensko pripadnost koroških Slovencev, ki veje iz njihovih pesmi. Njihove prelepe domoljubne pesmi in žar, s katerim so jih prepevali, so marsikomu izpričale, zakaj so naši rojaki na Koroškem ostali kljub silnemu pritisku in sovražnosti zdaj tam živečega večinskega naroda.

Mateja Erčulj

Gostje iz Podjune so nam pripravili nepozaben večer

Vsoboto, 5. aprila smo v Trzinu gostili predstavnike Slovenskega prosvetnega društva Danica iz Šentprimoža v Podjuni in njihov Mešani pevskizbor Danica, ki obstaja nepretrgoma od leta 1912. Danes zbor sestavlja blizu 40 mladih pevk in pevcev z zborovodjem mag. Stankom Polzerjem.

Hkrati smo gostili tudi kvintet bratov Smrtnik iz Kort pri Železni Kapli, ki vse od julija 1985 nadaljuje pevsko tradicijo Smrtnikovih sester iz povojnega časa, vodi pa ga Vladimir Smrtnik.

Slovensko prosvetno društvo Danica, ki ima svoj sedež v Šentprimožu v Podjuni sledi zastavljenim ciljem: ohranjati in gojiti narodne in umetne pesmi, ljudsko in plesno glasbo ter pevsko in glasbeno vzgojo mladine. Te cilje izpolnjujejo v sekcijah in dejavnostih kot že omenjeni MPZ Danica, v otroškem in mladinskem zboru Danica, v pevskem zboru Korenine, kamor so vključeni starši pevci in pevke, v gledališčem in odrskem delu, glasbeni šoli in nenazadnje izobraževalni dejavnosti.

Začetni kvartet in sedanji kvintet bratov Smrtnik v pevskem repertoarju ohranja in želi čim kvalitetneje izvajati slovenske ljudske in umetne pesmi. Pri izboru prednjačijo pesmi iz domačega okoliša Železne Kaple, predvsem pesmi domačinov Valentina

burnim aplavzom.

Pomen tovrstnega druženja je s svojo prisotnostjo izkazal tudi dolgoletni predsednik društva slovensko avstrijskega prijateljstva gospod Jože Jeraj. Goste iz Podjune, ki so vidni tudi v koroškem javnem življenju, je v Trzinu sprejel župan občine gospod Tone Peršak, člani turističnega društva Kanja pa so jim predstavili Trzin in okolico.

Ob slovesu nas je razveselilo tudi njihovo povabilo na letošnji 7. Kmečki praznik, ki ga v izbranem kraju družno pripravijo predstavniki javnega in kulturnega življenja ter Skupnost južnokoroških kmetov.

J. Valenčak

Mednarodni literarni večer v Trzinu

Očbina Trzin je v četrtek, 27. marca zvečer, podobno kot že nekaj let v času mednarodne konference, ki jo vsako leto organizira Slovenski center Pen na Bledu, pripravila mednarodni literarni večer. Župan Občine Trzin, ki je tudi predsednik Slovenskega centra Pen, je tokrat povabil v Trzin pestro zasedbo avtorjev iz Azije, ZDA in Evrope. Sodelovali so naslednji pesniki in pisatelji: Tuan Nguyen, član vietnamskega centra Pen v izgnanstvu, ki živi v ZDA in se preživlja z računalništvom, Horia Garbea iz Romunije, pesnik in predsednik pisateljskega društva v Bukarešti, Nicola Tanda iz Italije, in sicer s Sardinije, ki je predstavil poezijo v sardinjskem narečju, hrvaška pesnica, prozajka in gledališka teoretičarka Sibila Petlevski ter slovenski pesnik, ki že več kot petdeset let živi in deluje kot misijonar na Japonskem, Vladimir Kos.

Tuan Nguyen je predstavil tudi tradicionalni vietnamski način javnega prenašanja poezije, ki je bližje petju kot običajnemu deklamiranju, in je tudi kot pevec požel aplavz občinstva. Simpatije občinstva pa si je pridobil tudi Horia Garbea s svojo pesmijo o psu, skozi katero sporoča subjektivnost doživljanja časa in minljivosti. Nastop sardinjskega publicista in teoretika Nicole Tande je bil zanimiv zlasti kot infor-

macija o tem, da na Sardiniji še vedno živi avtohtona kultura in še posebej poezija, ki se naslanja na jezikovno in vsebinsko izročilo ljudske poezije, ki se je razvijala mimo umetne pesmi osrednje Italije in črpa svojo moč iz avtohtone, tako rekoč preditalijanske kulture tega otoka. Sibila Petlevski je očarala navzoče poslušalce ne le s tenkočutno prejo pomenov in doživetij, upesnjениh v svojih pesmih, temveč tudi z zelo prefinjeno in energično interpretacijo. Slovenski pesnik iz Tokia, Vladimir Kos, pa je navzoče nekoliko presenetil tudi z izborom teme svoje pesmi o srečanju s prostitutko v nočnem življenju Tokia, pri čemer je v skladu s svojim poklicem seveda skušal vplivati nanjo osveščevalno, a se je hkrati tudi sprijaznil z dejstvom, da bo življenje pač teklo naprej po svoji logiki. Večer je bil, kot vedno, zanimiv, pester in zelo lepo sprejet.

T.P.

IX. Florijanov sejem v Trzinu

Letošnji, že IX. Florijanov sejem v Trzinu bo, kljub temu da se bo skoraj »držal« prvomajskega praznovanja, 3. in 4. maja 2008. K sodelovanju smo v Odsevu in posamič povabili vse, ki se ukvarjajo z domačo oz. umetnostno obrtjo, se želijo predstaviti kot organizacija ali društvo oziroma svoje izdelke ponuditi obiskovalcem. Tokrat povabilo ponavljamo.

Sejem bo dvodnevni, s tem da bo nedelja, 4. maja, tudi tradicionalna Florjanova nedelja - praznik trzinskih gasilcev. Tudi letos bo povorka gasilcev in narodnih noš v spremstvu Mengeške godbe izpred gasilskega doma krenila do cerkve sv. Florijana k sv. maši, po vrnitvi pa bo sledil koncert Mengeške godbe na pihala, nato pa se bo nadaljeval sejamski zabavni in družabni

program, na katerem bodo sodelovali številni Trzinci in drugi gostje.

Glede na to, da bo tako v soboto kot v nedeljo del Ljubljanske ceste zaprt za ves promet, prosimo, da sprejmete naslednje **o b v e s t i l o**:

»Zaradi IX. Florijanovega sejma bo v soboto in nedeljo, 3. in 4. maja 2008, za ves promet zaprt del Ljubljanske ceste - od gasilskega doma do številke 5 a /do vhoda v garaže pri blokih oz. stranskega dohoda na krak Ljubljanske ceste, ki vodi do gasilskega doma, Okrepčevalnice Barca, Frutasa in do stanovanj na tej cesti. Poleg tega bo delna zapora postavljena tudi na kraku Ljubljanske ceste, proti OŠ, vendar le po levi strani in do ovinka. Zapo-

ra bo trajala dva dni, 3. maja in 4. maja, in sicer od 5.30. do 22. ure. Organizator zagotavlja, da bo izven teh ur in v noči iz sobote na nedeljo od 23.30 do 7.00 zagotovil na tem prostoru red in mir.

V času zapore na prireditvenem prostoru ne bodo vozili avtobusi primestnega prometa. Postajališča za potnike bodo na obvoznici.

PROGRAM SEJMA BO OBJAVLJEN V PRILOŽNOSTNI ZLOŽENKI.

Prosimo za razumevanje, hkrati pa ste vsi vabljeni na to že tradicionalno in prav gotovo eno od osrednjih letošnjih prireditev v Trzinu.

Upravni odbor
Turističnega društva Kanja Trzin

Vabilo gospodinjam k sodelovanju na Florjanovem sejmu s peko potic

Vse občanke, seveda tudi občani niste izvzeti, ki imate izkušnje s peko potic, vabimo, da se nam pridružite. Vsako leto je na Florijanovem sejmu v Trzinu kot tudi na gostovanjih našega Turističnega društva Kanja v Mengšu, Ljubljani in drugod zanimanje za potice, ki so delo prizadevnih članic našega društva.

Da bi zadovoljili povpraševanje po poticah oba sejamska dneva, v soboto in nedeljo, potrebujemo večje število izvajalcev. Stroške za sestavine potic bo dobila vsaka gospodinja povrnjene. Izkušnje smo si že pridobili z razstavo in tekmovanjem razstavljenih potic /orehove, špehovke, pehtranove, jabolčne, korenčkove in potratne/, tudi strokovna komisija je pripravljena izdelke ocenjevati, in sicer videz, okus, aromo in količino nadeva. Tekmovanje za »naj« potico bo v nedeljo, 4. maja.

Vse, ki ste pripravljeni sodelovati, prosimo, da to sporočite v CIH, Ljubljanska 12/f Trzin, na tel. številko 01 564 47 30 vsak dan od 8. do 13.00 ter od 14. do 19.00, razen ob torkih in petkih popoldne.

Vabljeni
UO TD Kanja Trzin

Spet bomo razstavljali med tulipani

Združenje Podjetna regija za razvoj turizma, ki vključuje poleg občine Trzin še Domžale, Kamnik, Komendo, Lukovico, Mengeš in Moravče, se bo tudi letos predstavila v Volčjem Potoku med tradicionalno spomladansko razstavo tulipanov, ki bo od 26. aprila do 4. maja.

Šotor Podjetne regije na že tradicionalnem mestu bo namenjen prikazu značilne arhitekture tega območja, promocijskemu gradivu, med katerim bo tudi koledar pomembnejših prireditev vseh občin te regije.

Sicer pa bo vsaka občina po dogovorjenem razporedu predstavila še svoje turistične posebnosti in se predstavila s kulturnim programom.

TRZINCI se bomo predstavljali
26. APRILA 2008 OD 15.00 DO 18.00.

Jožica Valenčak

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin je v soboto, 15. marca, gostilo dramsko skupino iz Črneč. Tokrat so nas že petič nadvse prijetno zabavali in nasmejali s predstavitvijo komedije NITI TAT NE MORE POŠTENO KRASTI. Dvorana je bila polna obiskovalcev, ki so bili navdušeni nad sproščeno in prepričljivo igrjo ljubiteljskih igralcev.

Literarni večer s pesmimi Simona Gregorčiča - »goriškega slavčka«

Vsredo, 20. marca, je dvorana Marjan-
ce Ručigaj spet doživela poln večer
ob vračanju v čas življenja in dela našega
priljubljenega in malce otožnega pesnika
Simona Gregorčiča.

Člani kulturne skupine društva upokojen-
cev Žerjavčki so se skupaj z Anico Gladek
dogovorili, da pripravijo recital o omenje-
nem pesniku, zlasti še zato, ker je pred
dvema letoma poteklo sto let od njegove
smrti. Vezno besedilo oziroma pesnikov
življenjepis je sestavila gospa Anica Gla-
dek iz Kamnika. Na vajah za recital je čla-
ne kulturne skupine predvsem usmerjala
k lepi izgovorjavi in pravem poudarku be-
sed - saj je vse to uporabljala pri svoji dol-
goletni zaposlitvi kot napovedovalka na
Radiu Slovenija. Pesmi : Mojo srčno kri
škropite, Soči, Sam, Veseli pastir, V celici,
Njega ni, Pogled v nedolžno oko, Ne toži
mi, Življenje ni praznik, Ujetega ptiča tož-
ba, Človeka nikar, Nazaj v planinski raj!
so ta večer izvenele skupaj z opisom časa
in okoliščin, ki so pogojevala pesnikovo
občutje pri njihovem izlitju na papir.
Marsikdo je v mislih obnavljal recitirane
pesmi, saj so bile nekdanj, in so tudi sedaj,
zajete v obvezno učno snov pri predmetu
slovenščine v šoli.

Slednje je bilo precej razločno opaziti pri
gostovanju v hotelu Delfin v Izoli, v sredo,
2. aprila. Mnogi tamkajšnji obiskovalci so
tiho odpirali ustnice in tako obnavljali že
naučene pesmi.

Številni obiskovalci in burni aplavzi pa so
govorili o tem, kako radi imamo Slovenci
svoje pesniške velikane, ki govorijo o sloven-

ski duši v različnem razpoloženju, pa tudi
o lepotah naše domovine, ki kar kličejo,
po naši dolžnosti, da jo ljubimo in brani-
mo pred nasilnimi tujci. Prav to nam za
vse čase toplo naroča tudi naš priljubljeni
pesnik, »goriški slavček« Simon Gregorčič.

Helena Ogorelec

Prvi izlet članic društva Naše vezi v tem letu

Naša srečanja ob
četrtkih popestri-
mo tudi z izleti. Že
na začetku leta na-
redimo plan. Kak-
šen izlet, kot je bil
npr. tale, pa naredi-
mo tudi spontano.
V mesecu marcu
sta imeli dve člani-
ci rojstni dan.
Odločili smo se, da
bi šli praznovat v
Galerijo Avsenik v
Begunje. Vsi smo
se strinjali. Tako se

*»Vino je podobno človeku: spočetje, rojstvo, otroštvo,
mladost, zrela leta, starost, častitljiva starost, smrt.«*

Vino je treba razumeti...

To je bil moto kulturnega večera v mesecu marcu, ki nam ga je v organizaciji knjižnice
Tineta Orla pripravil Drago Medved - novinar, publicist, politik, slikar, pesnik in avtor
številnih knjig o vinu in trti.

Je dober poznavalec vinske kulture in kulinarike. Na druženju v dvorani Marjan-
ce Ručigaj je odgovoril na mnoga vprašanja: zakaj je treba vino razumeti in ga ne zgolj
poznati, zakaj je vino naša popkovina z naravo, kakšna je socialna in kulturna vloga
vina danes, zakaj je vino tudi duhovna
pijača, pijača dialoga, in na mnoga dru-
ga. Poudaril je, da je vino najbolj žlahtna
pijača razpoloženja, pijača za posebne
priložnosti, namenjena predvsem razve-
seljevanju človeka, in ne tešenju jeze in
žalosti. Z vinom nazdravljamo življenju,
uspehu, zdravju, in ko to izrekamo, gle-
damo sogovornika v oči - globoko in
iskreno. Častiti vino, pomeni določati
mejo med dostojanstvom vina in našo
ozaveščenostjo.

Drago Medved je med drugim tudi član evropskega reda vitezov vina, ki so položili
orožje in dvignili čaše. Ponosni so na svoje poslanstvo, »saj branimo vino pred zlorabami,
ki so v neznanju, nerazgledanosti, duhovni plitkosti, nehumanosti, nekulturi, v
nasilju in v nespoštovanju človekovih pravic, branimo ga pred zlorabo človekove neu-
mnosti.«

Nikdar ni vino krivo, če je zlorabljeno!

Meta Železnik

je 6. marca devet članov odpeljalo proti
Begunjam. Gostilna je bila odprta samo
za nas; ob spremljavi Avsenikove glasbe
so nas postregli s pastirčkovo malico.
Nazdravili smo slavljenkama, se okrep-
čali, popili kavo in se odpravili dalje pro-
ti Brezjam. Ustavili smo se v cerkvi pri
Mariji Pomagaj. Poprosili smo za zdravje
in se zahvalili za prelep izlet. V pose-
bnem prostoru smo prižgali svečke v
spomin na naše ljubljene pokojnike. Pra-
znovanje smo zaključili v slaščičarni
Oger s sladkimi kremnimi rezinami.
Veselimo pa se še piknika pri menge-
škem bajerju, obiska Limbarske Gore, pa
Zasavske sv.gore, pa potepa po Portoro-
žu in obiska naše članice v AC Lucija in
še mnogih lepih izletov do tja, kamor se
pride z avtomobili, ker nas večina težko
hodi.

Skupina Naše vezi ima srečanja ob četrt-
kih, in sicer od 10.-12. ure, v prostorih
Občine Trzin na Mengeški 22 (v dvorani
v pritličju). Vabimo, da se nam pridruži-
te kot voditelji ali člani skupine starih lju-
di za samopomoč. Vse dodatne informa-
cije dobite po telefonu 031-792-104.

Voditeljica skupine Naše vezi
Jozica Trstenjak

Franc Brečko: Hvala vsem, ki so mi stali ob strani

V teh dneh odhaja v pokoj ravnatelj Osnovne šole Trzin Franc Brečko, ki je trzinsko osemletko vodil vse od »njenih pleníc« dalje. Za našo šolo je žrtvoval skoraj četrto stoletja svojega življenja. Težko bi opisali vse težave in prepreke, ki jih je moral premagati, da je šola zaživela in delovala, kot se za sodobno šolo spodobi. Kolektiv kot je šola, je zelo velik in zapleten organizem, naloga - vzgoja mladih za življenje pa je izjemno odgovorna in občutljiva, zato se vse premalo zavedamo, kakšno delo opravljajo ljudje, ki jih vodijo. Le gospod Brečko sam ve, koliko energije, koliko neprespanih noči, tuhtanj in skrbi je v teh letih vložil na račun uspešnosti naše in njegove šole. Za svoje delo v Trzinu ni iskal priznanj in jih tudi ni dosti dobil. Prej bi lahko rekli, da so mu priznanja in pohvale v Trzinu odrekli. Občinskega priznanja ob koncu dela letos ne bo prejel, ker pač ni iz Trzina. Gotovo je ta razlog krivičen, tako kot je krivična ocena, ki so mu jo dali nekateri starši - njegovo delo so ocenili z dvojko, komaj zadostno. Tisti, ki so tako ocenjevali, zagotovo niso poznali Franca in njegovega dela.

V Odsevu takih bolečih krivičnosti ne moremo popraviti. Naš časopis naj bi le odseval trzinsko resničnost, da pa bi vsaj nekaterim nekoliko razširili ozko šentflorjansko zagledanost, predvsem pa da bi za kasnejše rodove pustili nekoliko objektivnejšo sliko dela in prizadevanj ravnatelja Brečka, smo ga povabili na pogovor za to številko našega glasila.

Najprej nas zanimajo nekateri osnovni podatki o vašem življenju in kako ste prišli za ravnatelja v Trzin?

Rodil sem se v Panečah, v mali vasi pri Jurkloštru na Kozjanskem. Očeta nisem nikoli videl, saj je padel kot partizan v eni od bitk z Italijani in belogardisti na Kočevskem. Kljub temu da sem bil prikrajšan za očetovsko ljubezen, se rad spominjam svoje mladosti, ki je bila lepa predvsem po službi skrbne matere pa tudi moje zgodnje vključitve v strelsko dejavnost. Po osnovni šoli, ki sem jo obiskoval v Štorah, sem uspešno zaključil gimnazijo v Celju in nato nadaljeval študij fizike in matematike na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Moja prva zaposlitev je bila na OŠ Mirana Jarca v Ljubljani, kjer sem poučeval in že kot mlad učitelj opravljal mentorstvo več generacijam bodočih učiteljev fizike. Leta 1978 sem bil imenovan za ravnatelja omenjene šole, ob gradnji trzinske šole pa me je takratno vodstvo KS Trzin povabilo, naj prevzem dolžnosti vršilca ravnatelja trzinske šole v izgradnji. Kmalu po začetku pouka

v šolskem letu 1985/1986 pa sem bil imenovan za prvega ravnatelja tedanje nove osemletke. Glede na to, da sem pred tem sedem let ravnateljaval na OŠ Mirana Jarca v Ljubljani, ni težko izračunati, da se letos izteka moje 30-letno ravnateljjevanje.

Kakšno je bilo prvo obdobje, priprave na gradnjo nove šole, kako je potekala, kakšne so bile težave in kako je bilo, ko je bila šola zgrajena? Kako ste sestavljali učiteljski zbor in kakšne težave so bile pri tem?

Dobro se spominjam tistega obdobja, ko sem bil imenovan za vršilca dolžnosti ravnatelja šole v izgradnji, katerega naloga je bila spremljati potek gradnje in opremljanja šole tako s pohištveno opremo kot z učili in ostalo opremo, potrebno za nemoteno delo. Delo je zahtevalo kar precej razmisleka in usklajevanja, prilagajanja razmeram. Šola je bila zgrajena s sredstvi zadnjega samoprispevka v občini Domžale. Da je takšna, kot jo poznamo danes, je velika zasluga takratnega vodstva Krajevne skupnosti Trzin in trzinskih predstavnikov v organih Občine Domžale, ki so odločno nasprotovali nameri občine, da zaradi pomanjkanja sredstev zgradijo montažno, Marlesovo šolo, kot so to storili že pred tem pri gradnji trzinskega vrtca. Še več, poleg klasične gradnje so si omenjeni predstavniki izborili tudi večjo telovadnico, v kateri naj bi bilo mogoče igrati vsaj košarko, kajti po normativih bi morala biti telovadnica precej manjša, kot jo poznamo danes. Z izgradnjo popolne osemletne šole so bili dani vsi pogoji za hitrejši napredek osnovnošolskega izobraževanja v Trzinu. Hkrati sem bil postavljen pred odgovorno

nalogo oblikovati kolektiv, ki bi bil sposoben kvalitetno uresničevati vse naloge osnovne šole. Upam, da sem bil pri »sestavljanju« kolektiva dovolj uspešen, moram pa povedati, da so mi bili pri tem v veliko pomoč strokovni delavci, ki so do tedaj poučevali trzinske otroke, bodisi na podružnični šoli v Trzinu ali na matični šoli OŠ Mengeš. Z njihovo pomočjo smo dokaj hitro oblikovali homogen in odgovoren kader, ki se je zavedal svojega zahtevnega poslanstva: vzgoje in izobraževanja osnovnošolskih otrok iz Trzina, Depale vasi, Dobena in dela Loke pri Mengšu. Rezultati zavzetega dela celotnega kolektiva so se kmalu pokazali tako v doseganju učnega uspeha kot uspehov učencev na najrazličnejših tekmovanjih iz znanja in športa ter predstavitev na številnih priložnostnih prireditvah, med katerimi so staršem in krajanom gotovo ostali v lepem spominu dnevi odprtih vrat šole.

Kako se je šola vključevala v življenje Trzina? Kaj je bilo dobro in katere so bile pomanjkljivosti oziroma težave pri tem?

Že sam obstoj lastne popolne osemletne šole je gotovo pozitivno vplival na uporabnike storitev - učence oz. njihove starše, saj jim ni bilo potrebno otrok več voziti v sosednje šole. Precejšen vpliv na kvaliteto vzgojno-izobraževalno delo in na pogoje dela sta imela tudi svet šole in svet staršev, ki sta dajala mnoge koristne pobude. Za učinkovito doseganje ciljev šole je bilo nujno potrebno tudi sodelovanje z društvi in organizacijami. Turistično društvo je prevzelo mentorstvo nad turističnim in folklornim krožkom, ob tem pa je sode-

lovalo ali pa je bilo tudi kar izvajalec mnogih drugih aktivnosti na šoli. Podobno velja pohvaliti sodelovanje šole z Društvom prijateljev mladine; poleg ostalih aktivnosti bi izpostavil organizacijo delavnic za učence v času počitnic (likovne, računalniške, športne...). Pri vodenju interesnih dejavnosti pa so s šolo uspešno sodelovala še strelsko, kulturno, gasilsko, planinsko, smučarsko, športno, šahovsko in orientacijsko društvo. Pomembno je bilo še sodelovanje šole z občinskim svetom za vzgojo in varnost v cestnem prometu (skrb nad šolskimi potmi, ugotavljanje prekrškov na šolskih poteh, pomoč pri izvedbi kolesarskih izpitov...).

Seveda se je šola v dogajanje v kraju vključevala tudi na najrazličnejše druge načine. Naj omenim le sodelovanje na številnih kulturnih in športnih prireditvah ob najrazličnejših priložnostih. Sodelovanje se je odražalo tudi preko nudenja prostorov (telovadnice, računalnice in učilnic) ter izposoje opreme in vozila za potrebe društev in organizacij v Trzinu. Šola je izvedla tudi številna predavanja za starše.

Pri vsem tem naštevanju seveda ne smem pozabiti tudi na uspešno sodelovanje z ustanoviteljem - Občino Trzin, ki je s finančnimi sredstvi, ki jih je zagotavljala iz proračuna, pomembno vplivala na vzgojno-izobraževalne rezultate šole. Še posebej pomemben je bil njen prispevek pri gradnji šole, njenih prizidkov ter posodobitvi kotlovnice, športnega parka in kuhinje. Sofinancirala je tudi nekatere dogovorjene programe, kar je močno vplivalo na dvig vzgojno - izobraževalnega standarda šole. Med temi programi velja omeniti zagotavljanje sredstev (v celoti ali delno) za:

- večino interesnih dejavnosti s področja športa,
- zgodnje poučevanje angleškega jezika v 3. in 4. razredih osemletke,
- zimsko šolo v naravi za učence 5. razredov,
- raziskovalni tabor za učence 4. razredov,
- izobraževanje delavcev,
- dodatnega učitelja v 1. razredu devetletke
- in nekatere druge dejavnosti.

V kakšnem stanju, po vaši oceni, zapuščate šolo? Neizpolnjene želje, kaj bi bilo dobro spremeniti, popraviti, še narediti?

Menim, da smo s prizidki, na katere sem ob postopnem uvajanju programa devetletnega šolanja občino pravočasno opozoril in so bili tudi takoj realizirani, omogočili pogoje za nemoteno delo programa osnovne šole, seveda ob hkratni skrbi za 100% ustrezno strokovno zasedenost kadra. Ni pa mi uspelo prepričati odgovornih glede potrebe ali celo obveze po zagotovitvi ustreznih pogojev za kvalitetno izvajanje kurikula v vrtcu (prenovljenega programa in pogojev delovanja predšolske vzgoje). Predvsem ni ustreznih prostorskih pogo-

jev, ki bi morali biti po Pravilniku o normativih in minimalnih tehničnih pogojih za prostor in opremo vrtca (Uradni list RS, št. 73/2000, 75/2005) izpolnjeni že do septembra 2006, in vse kaže, da ne bodo niti do skrajnega roka, ki je določen za september 2010.

Popraviti bi bilo potrebno tudi krivico, ki je bila šoli storjena z določitvijo cen (brez izvršenih kalkulacij) za uporabo telovadnice. Strinjam se s tem, da se trzinskim društvom in organiziranim skupinam občanov omogoči uporaba telovadnice po znižani ceni in da imajo le-ti tudi prednost pred ostalimi porabniki, ki morajo plačevati ekonomsko ceno (ki jo je določil uradni cenilec). Občina pa bi morala razliko do polne cene, ob upoštevanju deleža cene za materialne stroške, ki jih šoli zagotavlja, poravnati, kar pa ne počne, kot je to primer v domžalskih šolah. Šolam namreč prav prihodki iz oddaje prostorov predstavljajo pomemben vir dodatnih prihodkov, s katerimi pokrivajo dodatne potrebe (oprema, izobraževanje kadra, investicijsko vzdrževanje).

Ves čas ste se v Trzinu dejavno vključevali tudi v delo strelskega društva. Kdaj ste se začeli ukvarjati s strelstvom, kakšne uspehe ste dosegli oziroma jih še dosegate? Kako se spominjate začetkov v trzinskem društvu, kako je zdaj, kakšni so načrti za strelšče v zaklonišču OŠ, s kakšnimi izzivi ste se spopadali, ko ste strelsko društvo v Trzinu tudi vodili kot predsednik?

Za strelski šport so me navdušili prijatelji. Spominjam se prvih treningov, ki so potekali kar med stroji v enem od obratov štorske železarne, seveda potem ko so delavci končali z delom. Strelišče je bilo potrebno za vsak trening znova postaviti, imelo pa je le dve strelski mesti. Že kot četrtošolec sem pri enajstih letih na mojem prvem re-

publiškem prvenstvu osvojil šesto mesto z zračno puško in drugo mesto z malokalibrsko puško. Že naslednje leto pa sem postal republiški prvak v obeh strelskih disciplinah. Uspehi so se nato vrstili tako v pionirski konkurenci (do 15. leta starosti), kot kasneje v mladinski konkurenci (do 20. leta starosti), kjer sem bil večkratni republiški prvak in član republiške reprezentance. Žal mi ni uspelo nikoli osvojiti državnega naslova, zato pa sem se v pionirski in mladinski konkurenci prebil do drugega mesta, v članski konkurenci pa do četrtega mesta na državnih prvenstvih, kar je bil velik uspeh v konkurenci strelcev iz ostalih bivših jugoslovanskih republik. Četrto mesto sem osvojil v streljanju z vojaško puško, in to z republiškim rekordom. Preveč je bilo tekmovalnih uspehov tako v konkurenci posameznikov kot v ekipni konkurenci, da bi jih naštevali. Bolj kot svojih uspehov sem se veselil uspehov svojih varovancev, s katerimi sem osvajal številne republiške pa tudi državne naslove. Značilnost oziroma prednost strelskega športa pred mnogimi drugimi športi je v tem, da se je mogoče z njim tekmovalno ukvarjati do pozne starosti, če ti le vid to omogoča, kajti strelske kategorije se začno pri pionirjih in pionirskih in končajo pri veteranih oz. veterankah. Prav v kategoriji veteranov nadaljujem svojo strelsko pot in lahko se pohvalim, da mi je na letošnjem državnem prvenstvu prvič uspelo osvojiti dve prvi mesti, in to v streljanju s serijsko zračno puško in v streljanju z standardno zračno pištolo. Sem pa tudi solastnik veteranskega državnega rekorda v streljanju s serijsko zračno puško, ki znaša 191 krogov. Več kot 15 let sem bil predsednik Strelskega društva Trzin, sedaj pa sem podpredsednik. Društvo je dobro organizirano, uspešno sodeluje v državnih ligah tako v streljanju s puško kot streljanju z zračno pištolo.

Nekoliko manj uspehov beležimo pri mlajših kategorijah, zato sem si zadal nalogo, da bom po tem, ko se bom upokojil, nekaj let ponovno posvetil vzgoji mladih strelcev in strelk, ki so jamstvo za nadaljnje uspešno delo društva.

Se pa društvo sooča s problemom prostora, saj sedaj izvaja treninge na 5-mestnem strelišču, zato se uvrščamo med tiste v Sloveniji, ki imajo najslabše pogoje za delo. V minulih obdobjih je bilo že veliko načrtov, ki pa so vsi padli v vodo, predvsem zaradi pomanjkanja sredstev. Občina nam je dovolila ureditev strelišča v zakloniščnih prostorih šole, vendar strelci menimo, da tudi to ne more biti trajna rešitev, predvsem ker bi morali za sodobno strelišče opraviti nekatere posege, ki v zakloniščnih prostorih niso dovoljeni. Zato še vedno upamo, da se bo ob načrtovanih izgradnjah nekaterih drugih objektov v občini našlo mesto tudi za sodobno, vsaj 10-mestno avtomatsko strelišče za zračno puško.

Kako ste doživljali Trzin in kako ga sprejemate zdaj? Odnosi z Občino so bili večkrat napeti. Kako bi se dalo temu izogniti?

Sam sem kar nekaj let preživel v Trzinu in spremljal njegov skokovit razvoj, predvsem potem ko je Trzin postal samostojna občina. Kot ravnatelj šole sem se osredotočil predvsem na vzgojno-izobraževalno plat razvoja in napredka kraja. Tukaj moram pohvaliti vodstvo občine, vključno z občinskim svetom, ki je takoj reagiralo na vse moje predloge in zahteve po zagotavljanju vseh pogojev za nemoten prehod v program devetletnega šolanja. Omenil sem že vse pridobitve v tem obdobju. Res pa je tudi, da je prihajalo v času mojega ravnateljstva tudi do nekaterih, po mojem mnenju, povsem nepotrebnih konfliktov, predvsem po zaslugi posameznikov, ki so za vsako ceno želeli vsiljevati svoja stališča in premalo upoštevali stališča sogovornikov. Menim, da se da o vsakem problemu dogovarjati na demokratičen in predvsem strpen način, čemur pa posamezniki niso bili dorasli ali pa, kot to pogosto opažamo v raznih razpravah v sredstvih javnega obveščanja, tega niti ne želijo. Spominjam se obdobja mojega ravnateljstva, ko so nam bili sveti šole in sveti staršev v resnično oporo in pomoč pri zahtevnem in nadvse odgovornem delu, ki ga opravljamo pedagoški delavci. V minulem času žal vselej ni bilo tako.

Recepta, kako se izogniti konfliktom, ne želim nikomur vsiljevati. Lahko povem le to, da sem se vselej trudil sporazumevati in konflikte reševati, ne pa se jim izogibati, če je do njih že prišlo. Če pa nasprotna stran ni pripravljena na sporazumevanje, sklepanje kompromisov ali celo poslušanje, uspeha žal ni. Sicer pa menim, da bi se veččin izogibanja oz. preprečevanja konfliktnih situacij morali bolj kot doslej učiti

že mladi v rednih programih šolanja, da se bodo kasneje v zrelih letih lahko pravilno odzivali na podobne situacije.

Starši na splošno ocenjujejo, da ste dobričnik, da pa ste bili včasih premehak pri reševanju disciplinskih in drugih zapletov med učenci. Se s tem strinjate? Je bilo sploh v vaših močeh, da bi bili bolj strogi, recimo diktatorski, glede na to, da so zdaj otroci kar lepo zaščiteni in ste vzgojitelji pri sankcijah zelo omejeni?

Hvala staršem za tako laskavo oceno. Sicer pa sem v določenih primerih znal tudi povzdigniti glas, kar si nikakor ne štejem v dobro. Da pa sem tak, kot so me spoznali starši, je name vplivalo življenje, od rane mladosti, ki je bila sicer lepa, pa čeprav preživeta v skromnih materialnih pogojih. Mati je namreč z nizko plačo uslužbenke morala preživljati tri otroke. Tudi v času študija ni bilo lahko, saj sem si moral pomagati z inštrukcijami, da sem lahko preživel študijska leta. Omenjeni obdobji sta gotovo pustili določen pečat name in moj pogled na življenje. Res je, da so otroci vedno bolj zaščiteni in prav je tako. Vse preveč je bilo in je še agresije nad posamezniki v družinah, na ulici in v šolah. Tega se pedagoški delavci dobro zavedamo; v okviru možnosti, ki jih imamo v šoli, oz. pooblastil ustrezno tudi ukrepamo. Seveda pa je potrebno ob vseh pravicah, ki jih imajo otroci, le-te stalno opozarjati tudi na njihove dolžnosti, kar je naloga nas pedagogov kot tudi staršev.

Vem, da so za učitelje in tudi ravnatelje največja nagrada uspehi njihovih učencev. Teh v Trzinu niti ni tako malo. Vseeno pa ste za svoje delo in prizadevanja prejeli nekaj osebnih priznanj in nagrad. Lahko kaj poveste o tem?

Za svoje dolgoletno pedagoško, družbeno-politično delo in delo na področju športa sem prejel več priznanj (največ je tistih s področja športa), najbolj ponosen pa sem na odlikovanje Red zaslug za narod s srebrnim vencem, s katerim me je odlikovalo predsedstvo takratne Jugoslavije.

Kakšno popotnico zapuščate naslednici in s čim se boste ukvarjali kot upokojenec?

Mislím, da ima šola dobre možnosti za nadaljnji razvoj na področju vzgojno-izobraževalne dejavnosti. Materialni pogoji so zagotovljeni, če izvzamem tiste, ki jih je še potrebno zagotoviti z gradnjo novega vrtca. Tudi kader je strokoven in izkušen tako v šoli kot v vrtcu. Žal pa imajo pogoste menjave vlad za posledico številne zakonske spremembe v vzgoji in izobraževanju, ki nalagajo tako vodstvu kot strokovnim delavcem neprestane spremembe v programih, organizacijske oz. normativne spremembe in zahteve po spremembah predpisov, ki jih morajo oblikovati in spre-

jemati zavodi. Tako je trenutno v postopku oblikovanje vzgojnega načrta, izdelava novega hišnega reda, potrebno pa bo oblikovati in sprejeti še pravilnik o prilagajanju šolskih obveznosti ter pravil šole. Nekatere od teh aktov bo treba sprejeti že do novega šolskega leta. Sicer pa bo morala novo izbrana ravnateljica, v kolikor bo imenovana, pripraviti še celotno organizacijo dela za naslednje šolsko leto. Če bo znala ustrezno motivirati celotni kolektiv, tako strokovne delavce kot administrativno-tehnične delavce šole, se opirala na dosedanje izkušnje in že opravljeno delo, potem ji bo delo bistveno olajšano. Seveda bo deležna tudi moje pomoči, če jo bo potrebovala.

Kar pa zadeva mojega upokojskega življenja, pa nimam bojazni, saj me doma na Viru, kjer živim, čakajo številna opravila tehnične narave, kjer sem bolj doma, ne bojim pa se tudi vseh gospodinjskih opravil. Trzin bo še vedno ostal moj kraj družjenja s prijatelji, ki jih ni malo, in aktivnega udejstvovanja, predvsem v strelskem društvu. V Trzinu živi tudi moja hčerka z družino, lahko se bom več posvetil svojima vnukoma in vnukinjama.

Kot sem že omenil, nameravam na šoli voditi strelski krožek in tudi na ta način vsaj delno ohranjati stik s sodelavci. Več časa bo tudi za rekreativne in ljubiteljske dejavnosti (izleti, šport, ribolov, vinogradništvo, vrtnarjenje), za kar sem bil sedaj zaradi preobremenjenosti precej prikrajšan.

Trenutno sem na »dopustu«; le-tega, od kar sem ravnatelj, nisem mogel nikoli v celoti izkoristiti. Še posebno pa to velja za letošnji odmerjeni dopust, ki ga preživljam tako, da nekatere neodložljive službene obveznosti, ki jih ne morem naprtiti pomočnicama oz. ostalim sodelavcem, opravljam v miru kar doma.

Naj ob koncu ta najin razgovor še izkoristim za zahvalo vsem staršem, ki so vsa leta mojega ravnateljstva korektno sodelovali s šolo in si skupaj z nami prizadevali za čim boljši uspeh njihovih otrok. Zahvalil bi se tudi vsem zunanjim sodelavcem, ki so bodisi vodili različne interesne dejavnosti, s katerimi so bogatili vzgojno-izobraževalno ponudbo šole ali so se celo neposredno vključili v pouk. Iskrena hvala tudi Občini Trzin, članom sveta šole in sveta staršev, tistim, ki so delo opravljali resnično v korist vseh udeležencev v vzgojno-izobraževalnem procesu. Hvala vsem Trzincem, ki so me kot priseljenca prisrčno sprejeli medse in mi zaupali tako pomembno in odgovorno funkcijo, ki sem jo z veseljem opravljal vseh 23 let. Še posebno hvaležen pa sem vsem mojim sedanjim in bivšim sodelavcem in sodelavkam, ki so zelo zaslužni za številne uspehe, ki jih je dosegala šola, in da sem vztrajal do konca, saj so mi stali ob strani in me opogumljali tudi v neprijetnih trenutkih. **Miro Štebe**

DOBRODELNI PROJEKT OŠ TRZIN

Pri današnjem načinu življenja vedno bolj prihaja v ospredje skrb za čisto okolje. Vsi upamo, da še ni vse zamujeno in da lahko s skupnimi močmi marsikaj izboljšamo. Ker se zavedamo, da svet stoji na mladih, poskušamo v OŠ že najmlajšim vcepiti zavest za čisto okolje. V okviru ekotedna smo se tej temi še posebej posvetili z različnimi zbiralnimi akcijami, izdelovanjem izdelkov iz odpadnih materialov, eko pravljičami, čistilnimi akcijami,...

Poleg želje po čistem okolju pa imamo vsi še veliko več takšnih in drugačnih želja. Vendar se vse te želje, če zbolimo, združijo v eno samo. Željo po zdravju. Pravijo, da se zdravja ne da kupiti. Vseeno pa lahko bolnim ljudem na tak ali drugačen način olajšamo trpljenje in s tem pomagamo, da jim čas do ozdravitve hitreje teče.

Učenci 1.a in 1.b razreda z učiteljicami

V eko tednu smo združili ekologijo in dobrodelnost. Na pobudo očeta enega izmed učencev iz 1. b razreda, gospoda Lavriča, smo se odločili, da bomo tudi doma imeli čistilno akcijo. In sicer naj bi »pospravili« stvari, natančneje igrače in otroške knjige, ki jih učenci ne potrebujejo več. Da pa te stvari ne bi romale v smeti, smo se odločili, da bomo z njimi razveselili tiste, ki nimajo najosnovnejših stvari za življenje in tiste, ki se v bolnišnici borijo z boleznijo.

Pobuda je prerasla v projekt, v katerega so se pod vodstvom učiteljic Anice Mušič, Ane Lončar Burjek, Branke Kralj Čizmešija in Nancy Vake vključili učenci obeh prvih razredov. V šolo so pridno prinašali igrače in knjige. Z njimi so kmalu napolnili 3 velike škatle.

Po končani akciji je g. Lavrič zbrane predmete odpeljal v Pediatrično kliniko v Ljubljani in na Župnijsko karitas Mengeš, kjer so podarjene igrače prijazno sprejeli. Tako smo bili vsi zadovoljni - mi zaradi zavesti, da smo nekomu pomagali, otroci, ki so igrače prejeli, pa najbrž tudi, saj so videli, da niso sami v svoji stiski. Spomnili so se nas s prijaznim pismom, v katerem se nam zahvaljujejo, mi pa smo si obljubili, da se bomo še večkrat spomnili na njih.

Anica Mušič, Ana Lončar Burjek

Demonstracija moči

Kaj imajo otroci pri izbiri ravnatelja? NIČ.
Kaj imajo učitelji pri izbiri ravnatelja? NIČ.

Oboji smo le figure na šahovnici, ki jih nekaj dam z neverjetno lahkoto premika sem in tja, ne da bi pomislile, da se poigravajo z ljudmi.

Česa me je strah? Ni me strah novega ravnatelja, kot mi je bilo očitano. Strah me je nemoči, ki sem jo doživela kot učiteljica, strah me je nezaupanja v učitelja, ki ga doživljam v zadnjem času. Zaupanje, spoštovane dame, je poteptala pozicija moči, ki ste jo začutile in jo z neverjetno lahkoto demonstrirale z glasovanjem za novega ravnatelja, ne da bi se zavedale morebitnih posledic. Niti en argument učiteljev oziroma stroke vas ni omajal v vaši nameri, ki ste si jo zadale. Z neverjetno lahkoto ste poteptale glas učiteljskega zbora. Strah me je, ker človek in glas stroke ne veljata nič, niti v instituciji, kot je šola, ampak je odločilni faktor moč in politika posameznikov. Ni me strah zase - jaz sem starejša, strah me je za otroke, ki bodo odrasčali v družbi, v kateri vladata argument moči in kapitala.

Profesorica razrednega pouka članica sveta šole
Zvonka Majdič

NAJAVLJAMO DAN ŠPORTA TREH GENERACIJ

Mladinska oddaja RTV SLO

ŠPORT ŠPAS si s svojim delovanjem prizadeva ozaveščati šolarje, mlade in starejše o kvalitetnem življenju. To pa lahko dosežemo z doslednim spoštovanjem med sabo nerazdružljivo povezanih vrednot športa, zdravja in ekologije. Zoperstaviti se želimo tudi izginjanju medgeneracijskega sodelovanja.

V ta namen smo se odzvali pobudi RTV SLO in bomo v soboto, 10. maja 2008, ob sodelovanju trzinskih društev na športnih površinah OŠ Trzin organizirali prireditve s sloganom ŠPORT - EKO - ZDRAVO - ZA ZABAVO, »ŠPORT in ŠPAS - Dan športa treh generacij.«

Pripravili bomo rekreativni sprehod, primeren za vse starosti, na katerem boste lahko spotoma reševali kviz in si prislužili simbolično nagrado. Trasa pohoda bo potekala po obronkih Ongra, mimo gradu Jablje in po cesti nazaj do osrednjega prireditvenega prostora pred šolo. Na športnih igriščih pred šolo pa bomo pripravili nekaj zabavnih športnih tekmovanj in slovesen zaključek prireditve s podelitvijo simboličnih priznanj.

PROGRAM PRIREDITVE:

9.00 - 10.30 - start pohoda
10.00 - 11.30 - zabavna športna tekmovanja za vse generacije
11.30 - 12.00 - kratek kulturni program in zaključek prireditve

VABLJENI!

Knjiga Zavarovane rastline Slovenije

Pri založbi Mladinska knjiga je izšla v zbirki Narava na dlani knjižica Zavarovane rastline Slovenije, katero priporočamo vsakemu ljubitelju narave. Tokratna izdaja se ponaša s konkretno omembo trzinskih rastišč močvirske logarice oz. močvirskega tulipana (*Fritillaria meleagris*) in lepega čeveljca (*Cypripedium calceolus*). Pri močvirskem tulipanu je omenjeno tudi njegovo trzinsko ime: žerjavčki.

Ste vedeli, da imajo močvirski tulipan poleg trzinske občine v svojem grbu še občine Ig, Brezovica in Trnovska vas? No, pri omenjenih treh občinah so se malo manj ozirali na heraldiko - zato se da cvet tudi lepo prepoznati ...

Marička Stupica: Cvetje gojim tudi za svojo dušo

ZMaričko Stupico, pri starih Trzincih je bolj znana kot Pavova Marička, sva bila sošolca. Ko smo v uredništvu razmišljali o spomladanskih temah in smo se odločili, da se pogovorimo tudi vsaj z enim od trzinskih vrtnarjev o spomladanskem delu z rožami in na vrtu in se je med potencialnimi kandidati za pogovor pojavila tudi Marička, pa sem se zavedel, da se skoraj od osnovnošolskih klopi dalje nisva več pošteno pogovarjala. Moram priznati, da sem bil kar vesel, ko sem moral po »kruti« uredniški dolžnosti vskočiti, ker kolegica, ki naj bi opravila pogovor z Maričko, tega zaradi preobremenjenosti z drugimi nalogami ni mogla.

Marička je zrasla s še štirimi bratci in sestricami na eni najmočnejših trzinskih kmetij, pri Pavu, in že zgodaj je okusila, kaj pomeni trdo delo. »Ja, fejest smo moral delat! Ampak lušn' nam je pa b'lo bolj k't zd'j!« se mi je zasmejala, ko sva začela pogovor. Ja, za nazaj se nam vedno zdi vse lepše, pa nisem prepričan, da bi se strinjali, če bi lahko zavrteli film nazaj in se spet znašli v istih razmerah kot nekoč. Prav gotovo pa smo takrat imeli več časa zase in za svoje bližnje. Marički časa zdaj zmanjkuje na vseh koncih, da sem jo primerjal že kar z novinarji. Vsaj na tem sva si na istem! »Ja, mojega prosti časa sploh ni!« se zasmeeji in tudi sam se pri tem bolj kislo za režim.

»Prav neverjetno je, kako smo se raztepli! Le sem pa tja še srečam koga iz naše generacije. Pa bi bilo lepo, saj bo prav zdaj okrogla obletnica naše valetel!« sva modrovala.

Marička je po končani osemletki najprej za krajši čas ostala doma na kmetiji, potem pa je šla v vrtnarsko šolo v Celje. Tam je seveda živela v internatu in se seznanila tudi z drugačnim načinom življenja, izučila pa se je za parkovno vrtnarko - cvetličarko. »Ja, mi smo bili edina generacija, ki se je izučila v tej usmeritvi,« se spominja Marička, ki je zadovoljna, da je tako dobila precej široko znanje za delo z najrazličnejšimi rastlinami. Prizna, da so jo rastline in delo z njimi pritegnile že v mladosti, ko je še pomagala doma na kmetiji. Narava ji veliko pomeni.

Po šoli je zamenjala celo vrsto cvetličarskih in vrtnarskih zaposlitev v bližnjih krajih. Med drugim je deset let delala v skladišču rezanega cvetja in lončnic iz uvoza v Ljubljani, največji pečat pa ji je vtisnilo večletno delo v sadni drevnici in vrtnariji Kočna v Kamniku. Tam je, kot pravi sama, delala v proizvodnji, kar pomeni, da je skrbela za sejanje, razmnoževanje in presajanje balkonskega cvetja, trajnic in grmov-

nic. Seveda je ob tem opravljala še celo vrsto drugih opravil, neredko pa je tudi bolj izdatno z vrtnarjenjem pomagala kateri od strank. Zdaj se z vrtnarstvom ukvarja že 34 let, in ima s tem kar dosti izkušenj.

Na to smo stavili, ko smo se odločili za pogovor z Maričko v tej številki Odseva, vendar je Marička zelo diplomatska in sploh ni hotela dati nobene ocene urejenosti trzinskih vrtov, balkonov in oken. Vseeno pa je izjavila, da imamo Slovenci na splošno radi rože in da večinoma znamo z njimi, vendar pa se je hitro popravila: »Znamo, pa ne znamo!« V svoji delovni praksi se je neštetokrat prepričala, da vsi ljubitelji cvetja niso tudi dobri cvetličarji. Pogosto se nanjo obračajo z vprašanji in prošnjami za nasvete, in kot pravi, ji največkrat, ko si ogleda problematično cvetje, pride na misel vprašanje: »Kdo te je pa plavati učil?« Neuki ljubitelji cvetja v svoji preveliki skrbi za cvetje kar preveč izdatno in prepogosto zalivajo svoje rože, kar pa rastlinam ne ustreza najbolj. »Rastline dostikrat lažje prenašajo pomanjkanje vode kot pa obratno. Odvisno je sicer od vrste cvetja, samo najpogostejša napaka pri ljubiteljskih gojiteljih cvetja je preveč izdatno zalivanje.« Marička pove, da je zalivanje rastlin izjemno pomembno opravilo, ki pa ga moramo opravljati premišljeno. Ob prevelikih količinah vode začno korenine rastlin gniti. Pri cvetličarjih in drugih strokovnjakih se je treba, ko kupujemo rože, pozanimati, kako izdatno zalivanje potrebujejo posamezne vrste cvetja, pomembno pa je tudi, da rož ne zalivamo s hladno vodo sredi najhujše vročine, saj to za rastline pomeni pravi šok. »Ni tako pomembno, da je voda postana, kot menijo nekateri. To je koristno le pri nekaterih vrstah rastlin, vendar

jaz zalivam kar z vodo iz pipe, važno pa je, da je zemlja primerno ohlajena. Svoje rože na primer zalivam navsezgodaj zjutraj ali pa kar precej pozno zvečer, ko se zemlja že ohladi.«

Druga pogosta napaka je, da ljudje rože nameščajo na neustrezna mesta. »Treba je vedeti, katere rastline imajo raje sonce, katerim bolj ustreza senca. Vse te podatke lahko dobite v strokovni literaturi, pri vrtnarjih ali pa tudi pri bolj izkušenih ljubiteljih cvetja.«

Ko se odločamo za gojitev cvetja, pa je zelo pomembno tudi, v kakšno zemljo jih bomo posadili. Vedeti moramo, kakšna podlaga ustreza posameznim rastlinam.

»Predvsem pa mora biti zemlja kakovostna. Ne kakšna neakovostna, kot jo počeni kupujejo v Bauhausu!« pravi Marička in pove, da je treba pogosto v zemljo že tudi pred sajenjem zmešati gnojilo. Ko rastline posadimo, pa jih tri tedne ne smemo dodatno gnojiti z različnimi gnojili. Šele nato jim začnemo dodajati dodatke za gnojenje. Nasveti za to dodatno gnojenje so običajno natančno opisani na etiketah. Spet moramo izbrati ustrezno gnojilo, običajno pa te hranilne dodatke rastlinam ob zalivanju dodajamo enkrat tedensko.

»Rastline, ki jih kupite pri vrtnarjih, so običajno že zaščitene proti različnim škodljivcem, vseeno pa se ponekod pojavijo razne bolezni, plesni ali uši. Takrat pa je treba rastline zavarovati in tudi poskropiti. V takem primeru najustreznejša škropiva dobite v kmetijskih zadrugah. Povedati pa morate, za kaj škropivo potrebujete.

Pri balkonskem cvetju so zelo pomembna tudi korita. Marička pravi, da so najboljše tista, ki so malo bolj globoka in tudi širša. Če sadimo v zabojčke, pa moramo tudi paziti, da rastlinam pri tem omogočimo zadosti prostora. Če v zabojček stisnemo preveč rastlin, bo med njihovimi koreninami kmalu zavladal neizprosni boj, in rastline ne bodo dobro uspevale.

Ko sva se dotaknila izbire rastlin za okrasitev balkonov, pa je Marička menila, da je najbolje, da jih izberemo po svojih željah in okusu. Te želje lahko predstavimo vrtnarjem in ti nam bodo potem svetovali, pri izbiri pa so opazni tudi različni modni trendi, ki se jih pri krašenju svojih oken in balkonov nekateri držijo. Marička pravi, da zdaj pri najpogostejše izbranih balkonskih rožah prevladujejo tiste z živimi barvami. Vedno bolj modne so tudi različne zasaditve cvetja in drugih rastlin v posodah. Že tradicionalno so najbolj priljubljene različne begonije, pelargonije, petunije ali surfinije, bršljanke, vse bolj priljubljene pa so tudi različne okrasne trave, okrasne

koprive in, zanimivo, v zadnjem času tudi začimbe. Vse več ljudi se odloča, da med okrasnimi rastlinami gojijo tudi baziliko, timijan, origano, nekateri pa tudi kar male okrasne vrste paradižnika ali pa tudi jagode. Na ta način združijo prijetno s koristnim. Marička pravi, da sama že dlje časa med okrasnimi cveticami sadi tudi nekatere začimbe, ki jih potem lahko uporabi tudi pri kuhi.

Ko sem jo povprašal za nasvete o posameznih rastlinah, mi je pokazala kup literature, kjer je mogoče dobiti kar obsežne in koristne napotke. Na kratko pa sva strnila: vse **begonije** so zelo občutljive za mraz, in slabo prenesejo temperature pod 13 stopinj, zato jih sadimo šele v drugi polovici maja. Med njimi je v zadnjem času vse bolj modna vrsta Summerwings - poletna krila, ki je zdaj na voljo že v treh barvah. Nekateri prisegajo na **euphorbie - drobnocvetni mleček**, ki pa jim Marička raje reče **pajčolanke**, saj je tudi to ime kar uveljavljeno. Če jih redno zalivamo, se zelo bujno razrasejo, ob skopem zalivanju pa ostajajo manjše. Gre za nezahtevne rastline, ki dobro uspevajo na soncu in v senci in čeprav sadike zgodaj spomladi ne obetajo prav dosti, se kasneje lahko neverjetno razrastejo in bogato cvetijo. Uničimo pa jih, če jih ob hladnem vremenu prepogosto zaliva-

mo. Tudi z njihovim sajenjem se spomladi ne mudi.

Pelargonije so rastline toplih krajev, zato dobro uspevajo na sončnih mestih, če so v polsenci ali senci, pa manj cvetijo. So skromne rastline, ki pa našo skrb poplačajo z bogatim cvetenjem. Pri njih je treba čistiti odcvetele cvetove, sorte s polnjenimi cvetovi pa potrebujejo lego, ki je zaščitena pred padavinami.

Najhiteje rastoče sezonske rastline so **petunije**, med katere sodijo tudi zelo priljubljene **surfinije**. Rastline je treba redno in obilno zalivati, potrebujejo pa tudi dognojevanje z gnojili, ki vsebujejo dosti železa.

Vse bolj priljubljene okenske in balkonske cvetice so tudi **gavre**, ki so sicer trajnice. Ker prihajajo iz vročih krajev, jim ustrezajo tudi izrazito sončne lege. Sprva potrebujejo malo vode, ko pa se razrastejo, pa je potrebujejo več.

Dipladenije ali tudi mandevile so tudi ljubiteljice vročih, sončnih leg, po mnenju poznavalcev pa so najbolj nezahtevne sezonsko gojene rastline, zato ni čudno, da so tudi te vse bolj priljubljene. Spodbudno je tudi to, da nimajo škodljivcev in bolezni, občutljive pa so na mraz.

Zelo modne so **okrasne koprive**, ki jim tudi ustrezajo sončne lege, v polsenci pa barva listov ni tako izrazita. Tudi te je treba sadi-

ti po ledenih možeh, se pravi sredi maja, kombiniramo pa jih s cvetočimi enoletnicami. Posadimo jih lahko v skleda, obešanke in korita, ker so trpežne pa prenesejo tudi neredno oskrbo.

Že nekaj let so vse bolj priljubljene tudi **okrasne trave**, od ščetinave in dlakave perjanke, nežne bodalice, do purpurnega prosa, visečega bambusa in mehko medene trave. V zadnjem času pa so se jim pridružile tudi lanovec, kordilina ali kijevka, bičevje s cvetnimi laski in druge. Marička prisega tudi na raznobarvni **sladki krompir - ipomea**.

Z Maričko bi lahko še na dolgo razpredala o rožicah, saj je tema res neizčrpna. Ob tem pa njen mož Vinko pove, da so obešanke, ki jih imata na balkonu svoje hiše, njegova skrb, Marička pa tam goji rožice za svojo dušo. Doma skrbno obdeluje tudi vrt in se pohvali: »Vso zelenjavo pridelam sama, doma. Nobene solate ali kaj drugega mi ni treba kupovati.«

Pri Marički sem se prepričal, da kovačeva kobila le ni vedno bosa. Marički je ljubezen do rastlin očitno vsajena v dušo, in kljub temu da malo potarna zaradi obilice dela in pomanjkanja časa, med rožicami le najde svojo izpolnitev in svoj mir.

Miro Štebe

Zerjavčki so letos zacveteli še lepše

Rožice, ena nas pozdravlja s trzinske zastave, močvirski tulipani ali žerjavčki, kot jim rečemo Trzinci, so letos svoje ljubitelje razveselili z dokaj obilnim cvetenjem. Toliko kot jih je bilo letos, jih na redkih preostalih rastiščih še nismo videli, odkar jih tam opazujemo. Prizori so skoraj spominjali na nekdanje čase, čeprav se stari Trzinci še spominjamo spomladanskih travnikov v naši okolici, ki so bili skoraj vijolični zaradi množice kimajočih glavice teh danes ogroženih cvetic. Toliko žerjavčkov letos tam vseeno ni cvetelo. K sreči so preostala rastišča kar dobro zaščitena s težko prehodnimi goščavami in zamočvirjenimi lokami, vendar smo opazili, da je spet izginilo eno od rastišč. Tokrat verjetno ni bil kriv človek. Zaradi mulja se je najbrž zamašil eden od odtoknih potočkov, in voda je bolj izdatno zalila travnik, kjer so v prejšnjih letih še rasli žerjavčki, zdaj pa so se tam precej gosteje zara-

sali saš in druge močvirske trave, med njimi pa nismo opazili nobene vijolične glavice. Naj še povem, da sem rastišča pokazal nekaterim predstavnikom okoljevarstvenih organizacij, ki so bili presenečeni, da je na našem območju še ohranjenih toliko teh zaščiteneh rastlinic. Resnici na ljubo pa je treba povedati, da kar nekaj teh rastišč sega v sosednje občine in da je žerjavčkov še najmanj na ozemlju naše občine.

Miro Štebe

Videli smo čisto prave žerjavčke!!

Vsklopu državljsanske vzgoje so se otroci iz skupin Ptički in Stonoge spoznavali tudi z značilnostmi domačega kraja. Znali so povedati veliko zanimivega o bronasti sekirici, obrteh, piramidi, gradu, klobasah, Pšati ter zapeti o zaljubljeni Trzinki. Seveda niso pozabili niti na žerjavčke - toda, kako opisati to redko cvetlico v grbu Trzina? Zadregero smo sprva skušali rešiti z bogatim slikovnim materialom, a kaj, ko so otrokom (pa tudi odraslim) najzanimivejše reči, ki jih vidijo na lastne oči... Vzeli smo torej pot pod noge ter prečesali gozd od bajerja in trim steze do smučišča, mladi nadebudneži so imeli oči na pecljih in vseprek kazali na zvončke, telohe, spominčice, pasje zobe itd., toda zaman - žerjavčkov ni! Še niso vzkli? So kar vse potrgali? Kaj pa, če je ta vrsta močvirskega tulipana že izginila iz Trzina? Seveda nismo kar takoj obupali, marveč smo se obrnili na g. Mira Štebeta, ki se je prijazno odzval naši prošnji in nas povabil na poučno raziskovalni pohod do rastišča žerjavčkov (le-to naj zavoljo občutljivosti te sicer zaščitene rastlinice ostane skrivnost).

V začetku aprila smo izkoristili čudovito dopoldansko vreme ter se obuti v škornje podali prirodi naproti, ki nas je razveselila s petjem ptic, opazovanjem srnjadi med pašo, primerjanjem odtisov živalskih sledi v blatu, cvetočimi popki rastlin, vsemi možnimi odtenki zelenja... ter seveda iskanim: očem skrito pravcato pravljico jaso, posuto z nežnimi rdečkastimi cvetovi! Bili smo navdušeni, obenem pa smo še kako pazili, da ne bi po nemarnem kakšne izmed krhkih biljk pohodili. Gospod Miro, ki se mu najlepše zahvaljujemo za pomoč, se je med iz-letom izkazal tudi kot imeniten poznavalec lokalne zgodovine in nam na zanimiv način podal številne zanimive podatke ter posebnosti Trzina.

Prijetna raziskovalna »akcija« je tako kar prehitro minila, bogatejši za čudovito izkušnjo pa se je 45 ptičkov in stonog v spremstvu 7 vzgojiteljic zadovoljno vrnilo v vrtec in sovrstnikom hitelo pripovedovati o vznemirljivi dogodivščini, ki smo jo (za vse nejeverne Tomaže) ovekovečili tudi s fotoaparatom, slike pa razstavili v avli Palčice.

Gašper Ogorelec

Preprečevanje je pomembnejše kot zdravljenje...

Pomlad je čas, ko se zamislimo nad odvečnimi kilogrami, ki smo si jih nabrali v zimskih mesecih, pa tudi lepo vreme in prebujajoča narava nas kar sama vabita k telesnim aktivnostim. Ko smo se v redakciji pogovarjali, kaj lahko naredimo pri tem, smo se spomnili, da bi za kakšen koristen napotek lahko obiskali kar strokovnjaka za srce in druge bolezni, dr. Popadiča, ki lahko marsikaj pove, kako si s športnimi dejavnostmi lahko izboljšamo počutje in zdravje. Našega sogovornika nekateri naši bralci prav gotovo že poznajo, saj je kar dejaven v nekaterih okoljih, predstavili pa smo ga že tudi v našem glasilu.

Primarij mag. Slavko Popadič je končal ljubljansko medicinsko fakulteto, v Beogradu pa je opravil specialistični izpit iz pediatrije in podiplomski študij iz kardiologije. Svoje medicinsko znanje je izpopolnjeval tudi na Oxfordu, kjer je opravil magisterij iz kardiologije. Leta 1973 je prejel naziv primarija, zaradi svojega pedagoško mentorskega dela pa še naziv svetnika. Dolga leta je bil vodja pediatrično kardiološke službe na ljubljanski ginekološki kliniki, redno je sodeloval tudi na strokovnih kongresih doma in v tujini. Za svoje delo je prejel več strokovnih priznanj. Zadnja leta je svojo dejavnost razširil tudi na področje preventivne in komplementarne medicine. Strokovno se je izpopolnjeval v Torontu in New Yorku, kjer je sprejet v združenje zdravnikov New Yorka. Redno sodeluje z inštitutom v Torontu.

Na razgovor z njim sem se odpravila s pomislekom, ali bom kos dialogu z njim. O njem sem veliko slišala, a poznala ga nisem. Že ob pozdravu sem ugotovila, da so bili pomisleki in strah odveč. Takoj je začel z veliko vnmemo pripovedovati in predstavljati različne najmodernejše aparature, ki jih ima v svoji zasebni ordinaciji: naprava za razstrupljanje, za lasersko akupunkturo, respirator, aparatura za čisti kisik, za filtriranje, ioniziranje in alkaliziranje vode, masažno blazino in drugo. Z velikim ponosom pa je pokazal moderen EKG aparat z defibrilatorjem, ki ga je pred kratkim nabavil z donatorskimi sredstvi. Omogoča boljše strokovno delo kardiologa, še posebej takrat, ko nastopi odpoved srca. EKG slika je natančnejša, ker prikaže vse komponente. Po devetindvajsetih letih dela v Kliničnem centru v Ljubljani si je uredil zasebno specialistično ordinacijo v domači hiši na Mengeški cesti 48 a, v kateri se posveča predvsem preventivnim pregledom (menedžerski pregledi) ter alternativnimi metodami zdravljenja (laserska akupunktura). Za lažje razumevanje je izpostavil tri prelomna obdobja na področju razvoja medicine: 1. vakcinacija, pomembna za boj proti na-

lezljivim boleznim; črnim kozam, kugi, koleri in drugim, ki pa je še danes nepogrešljiva metoda sodobne preventivne medicine (cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu, proti raku materničnega vratu, proti hepatitisu B in drugo);

2. iznajdba antibiotikov (penicilin in kemoterapija), ki so vplivali na zniževanje števila smrtnosti in so še danes močno orožje v terapiji bakterijskih infekcijskih bolezni;
3. ob civilizacijski ekspanziji - industrializaciji, pa se pojavi epidemija neinfektivnih bolezni, kot so: ateroskleroza, osteoporoza, sladkorna bolezen, revmatske bolezni sklepov, prevelika telesna teža in v zadnjem času vedno bolj pogoste avtoimune bolezni, ko lastne celice požirajo svoje sosedo (Alzheimerjeva bolezen-demenca).

Katere bolezni najbolj ogrožajo zdravje Slovencev?

Na prvem mestu so srčno - žilne bolezni, pri katerih je prisotna 42 % smrtnost. Na drugem mestu so rakaste bolezni (rak na dojkah, prostati, debelem črevesu in pljučih), kjer beležimo 25 % smrtnost, in na tretjem mestu je debelost (ITM presega 29). Sledi sladkorna bolezen, artritis, osteoporoza, demenca, avtoimune bolezni.

Kako lahko vsak sam prispeva k zmanjšanju - preprečevanju obolenosti?

Najpomembnejša je zdrava prehrana, sledi redna telesna aktivnost, izogibanje stresom in delaholičnosti. Slednjo je svetovna zdravstvena organizacija uvrstila v bolezni odvisnosti. Pravilni prehrani se v zadnjem času posveča kar velika pozornost in pohvalno je dejstvo, da se opazno spreminjajo prehrabene navade ljudi. Za telesno aktivnost pa kljub navideznemu porastu

ugotavljamo, da jo je še vedno premalo. Kot vsem dostopno, najučinkovitejšo in hkrati najcenejšo obliko telesne aktivnosti je izpostavil hojo, zadnja leta pa tudi pri nas že zelo priljubljeno »nordijsko hojo«. Zanj dr. Popadič pravi, da podaljša življenje in bistveno izboljša njegovo kvaliteto. Pri pravilni tehniki je v funkciji kar 90 % mišic, in srce dobi 15 % več kisika. Edino pri fizični aktivnosti se tvori glutaminska kislina, ki je najpomembnejša pri vzdrževanju imunskega sistema, ki preprečuje med drugim tudi nastanek in razvoj rakastih bolezni. Prednost nordijske hoje je ta, da jo lahko gojijo vsi, od najmlajših do najstarejših, celo srčni bolniki, ker je stopnja napora sorazmerna srčni zmogljivosti. Palice naj bodo lahke, izdelane iz karbonskih vlaken, nezložljive, imeti morajo gumijaste copatke, da ne drsijo. Z njimi se odpravimo iz ramen in tako razbremenimo ledvični del mišic. Sam se s hojo intenzivno ukvarja že več kot deset let, zadnja tri leta tudi z nordijsko hojo. Predlagal je ustanovitev sekcije nordijske hoje v Trzinu in je pripravljen svoje znanje posredovati vsem zainteresiranim krajanom.

Ob zaključku najinega pogovora je sogovornik izpostavil pomembnost zdravstvene osveščenosti in izrazil pripravljenost svoje znanje in bogate izkušnje posredovati krajanom v obliki predavanj in tudi preko Odseva.

Meta

Ob prazniku civilne zaščite priznanje Jožetu Jermanu

V četrtek, 6. marca, je bila na Vrhnikih v počastitev 1. marca - svetovnega dneva civilne zaščite, svečana proslava s podelitvijo priznanj za Ljubljansko regijo. O pomenu tega dneva sta spregovorila župan občine Vrhnika dr. Marjan Rihar in slavnostni govornik, generalni direktor Uprave RS za zaščito in reševanje g. Bojan ŽMAVC. Oba sta poudarila neprecenljivo vlogo prostovoljstva pri tej humanitarni dejavnosti. V kulturnem programu sta igralca Sašo REJAKOVIČ in Janez CANKAR odigrala dva skeča na temo civilne zaščite, nastopila pa je tudi flavtistka Merisa Marovt, katero je na klavirju spremljala Dominika Naberžnik. Zaigrala je Vivaldijevo skladbo Sonata v C duru. Sledilo je podeljevanje priznanj. Med dobitniki je bil tudi krajan Trzina, Jože JERMAN. Dobil je BRONASTO priznanje. Domačini ga poznajo kot vnetega planinca in jamarja ter človeka, ki je vedno in vsakomur pripravljen pomagati. Znanja in izkušnje, ki jih je skozi leta vsrkaval in izpopolnjeval na obeh področjih svoje ljubiteljske aktivnosti, je s pridom uporabil na vaji civilne zaščite v letu 2007. Ob svečanem dogodku sta mu po prevzemu priznanja čestitala podžupan občine Trzin Franc MUŠIČ in poveljnik civilne zaščite občine Trzin, Zoran RINK.

Meta ŽELEZNIK

Nejc Lisjak vedno znova presenetiti

Ko sva z Nejcem začela ta pogovor in Kobujati spomniti na prva srečanja, sva se hkrati spomnila dogodka s kresovanja pred leti v trzinskem kamnolomu. Nejc je kot prvošolček na vsak način želel tudi zapeti. Glasbeni mojster gospod Franci Zupan mu je na moje prigovarjanje res dal mikrofona v roko in trije najbolj korajžni so zapeli Trzinko: on, Manuela in Žan. Potem pa še in še. Ta izjemna želja po petju z mikrofonom v roki je Nejca spremljala kar nekaj let. Brez treme pred publiko, brez treme pred nastopom. Danes je enako, le izraža se na drugačen način - kot igralec, režiser.

V Trzin si se z mamo Matejo in očetom Tonetom priselil iz Domžal, še preden si začel hoditi v šolo. Kot družabnemu fantu ti najbrž ni bilo težko dobiti prijateljev, se vključiti v različne dejavnosti. Kot vem, si najprej začel pri folklorni skupini in si bil tudi najmlajši član turističnega društva, pa vendar, za tvoja hotenja po nastopanju, samostojnem petju, je bila folklor premalo. Zakaj?

Vem, da sem bil silno uporen v prepričevanju organizatorjev različnih prireditev, da mi omogočijo nastop in dajo v roke mikrofona. Rad sem pel in rad sem se gibal v taktu. Doma smo veliko prepevali, moja babica, moja mami - obe sta dobri pevki, očka je bolj za organizacijske zadeve. Počasi so se mi možnosti za izražanje v petju, plesu in igranju odpirale. Tudi preko folklore in turističnega podmladka, seveda pa z nastopi v dramski skupini, ki se je z igricami predstavljala doma in po Sloveniji. Folklor mi je še blizu, žal pa v Trzinu ni organizirana za učence višjih razredov osemletke.

Tudi z glasbo, samostojnimi nastopi ali v skupini se ukvarjaš manj. Zakaj, ali te je popolnoma prevzel oder, igralstvo?

Ne pogrešam petja in nastopov, ki jih je bilo res veliko: na Florijanovih sejmih, šolskih in drugih prireditvah, s folkloro smo bili tudi na ljubljanski tržnici, v sodelovanju z Radiom Veseljak je izšla tudi plošča z udarno pesmijo Divji zahod. Mislim pa, da sem po vsem tem našel tisto, kar mi je najbolj blizu: gledališčni oder, igro, preizkušam se tudi v režiji.

Že lani in tudi letos si prevzel režijo dveh pravljič. Od kod izkušnje in znanje? Imam prav, da si to pridobil v dramski skupini Orbitala, ki deluje v KUD-u Franca Kotarja Trzin in jo uspešno vodi ga. Urška Slapar? Seveda. V dramsko skupino Orbitala sem se vključil leta 2004, v predstavo, ki smo jo pripravili za Miklavža. Takrat sem od-

gral vlogo angelčka. Zatem sem nastopil v prvi celovečerni predstavi Peter Pan, ki je bila uprizorjena v Dolgi dolini. Leto kasneje sem odigral vlogo kamenčka Huga v predstavi Notredamski zvonar. Lani sem bil čarovnik iz Oza v istoimenski predstavi. Zagotovo pa sem bil zraven z eno od vlog pri vseh predstavah, ki jih je Orbitala pripravljala za materinske dneve, Miklavža in druge prilike. Ob spremljanju dela režiserja mi je to postalo izziv. Izziv, kako zbrati sovrstnike, jih navdušiti in na oder postaviti lastno predstavo. Moja velika vzornica je Urša, sedaj tudi Jure Lajovic, predsednik KUD-a F. Kotarja. Vso podporo in pomoč sem imel in imam doma in v šoli. In res se je zgodilo. Lani smo pod mojo režijo uprizorili Disneyevo verzijo prelepe pravljičice s petnajstčlansko zasedbo, obogateno s prelepimi kostumi, glasbo in sceno. Uporabili smo šolski oder.

Kako si uspel pridobiti tolikšno igralsko zasedbo in kako razporediti vloge, da so jih igralci sprejeli in kar najbolje odigrali?

Dodelitev vlog je moja izbira, prijatelje poznam, in jim vedno sam predlagam vlogo, ki naj jo odigrajo. Večji problemi so pri vajah, ker so nekateri igralci neresni, zato vložim veliko truda v to, da jih pridobim na redne vaje. Pa vseeno gre.

Letošnji spomladanski meseci so zate zagotovo naporni. Biti glavni igralec v eni predstavi, v drugi pa biti še režiser, ni enostavno.

Res je, v režiji Jureta Lajovica sem odigral vlogo malega princa v predstavi Mali princ. Upam, da bomo s predstavo, ki je bila v Trzinu trikrat, tudi še gostovali. Istočasno smo pripravljali novo odrsko prireditev in kot režiser s trinajstčlansko igralsko zasedbo sem postavil na oder Disneyevo priredbo Pepelke. Doslej je bila odigrana dvakrat, obakrat pred skoraj polno dvorano Kulturnega doma Trzin. Pri članih KUD-a Franca Kotarja Trzin, posebej pri režiserki Urši in Juretu, imam res vso podporo in možnosti tako za igro kot režijo.

Verjetno nimaš več časa za glasbeno kariero, ali pač? Kako je s tem?

O glasbi sanjam čedalje manj, je pa moja velika želja, da bi kakovostno igral na klavir, ki se ga učim v trzinski glasbeni šoli. Verjetno bom ostal kar pri svojem najljubšem, zaenkrat še hobiju. Danes sem že tudi bolj preudaren in manj nestrpen, in če delam tako, so tudi uspehi. Pa tudi šola je pomembna. Zaenkrat sem odličen učenec in to želim tudi ostati.

Nejc, zaslužiš si vse naše čestitke! In še naprej bodi tako uspešen v šoli in na odru!

J. Valenčak

To in ono iz trzinske knjižnice...

V tem mesecu je bila v domžalski in trzinski knjižnici ena od oblik prizadevanj, kako se še bolj približati potrebam bralcev. Z znakom LUPA so označil vse knjige, ki so tiskane s krepkim tiskom-večjimi črkami, torej lažje berljive za ljudi, ki imajo težave z vidom.

Knjižno uganko meseca je rešilo 11 otrok. Izžreban je bil Jan Jovan, ki je dobil knjižno nagrado. Obiskovalci pravljичnih uric so ilustrirali, barvali in izrezovali iz papirja in svoje izdelke razstavili skupaj z velikonočnimi voščilnicami.

Knjižnično klepetalnico, namenjeno bralcem-upokojencem, obišče vsakič več bralcev. Tudi tokrat je knjižničarka Majda prisotne seznanila z novostmi na knjižnem trgu, bralke pa so predstavile vsebino prebranih knjig.

POZOR! Zaradi prvomajskih praznikov bo naslednja klepetalnica 8. maja ob 19.00.

V tem mesecu so darovali knjige: Šinkovec Anamarija, Pavčič Mirjana, Salobir Lipovšek Tjaša, Borštnar Alenka, Vodnik Marjan, Hofer Branka in Mesar Bogovič Manja.

Trzin, april 2008

Meta Železnik

Steklo - lepo na pogled, a grobo na otip...

Vponedeljek, 31. marca, je bila v avli Centra Ivana Hribarja otvoritev razstave vitražev Jožeta Babnika, krajan na Trzina. V kratkem kulturnem programu je sodelovala razstavljalčeva vnukinja Žana s plesom Dvorni norček, na flavto je Karin zaigrala Škotski ples, nežni glasovi citer pa so pod spretnimi prsti Katarine Skok zaključili kulturni program s pesmima Predica in Mrzel veter.

Jože ima svoje korenine v Ribnici na Dolenjskem. Lahko bi v duetu zapela ribniško himno Sm Ribčan Urban po cejlj m svejt znan.... Morda je k temu dogodku pripomoglo prav dejstvo, da sva rojaka. Ribničani so znani po svoji hudomušnosti, odprtosti, družabnosti, za Jožeta pa moram priznati, da je bil trd oreh pri prepričevanju, naj vendar privoščiči lep pogled tudi drugim in naj ne skriva svoje ustvarjalne nadarjenosti med stene svojega prijetnega doma. Jože je sicer mlajši od mene, pa je morda tudi to vzrok, da se je pustil omehčati. Rekel je, naj bo, da bo le imel potem mir pred mano. Ker pa je pozitivna trma tudi ena izmed oblik vztrajnosti, sem sprejela to pripombo za dobronamerno, ne da bi mu zamerila.

Jože je otroštvo in mladost preživel v Ribnici. Tam je hodil v OŠ, v Kovinskem podjetju Ribnica se je izučil za elektrovarilca. Po odsluženju vojaškega roka se je leta 1968 zaposlil pri policiji. Svojo ženo Lidijo je spoznal na plesu v Ljubljani, se z njo poročil in začel »pridobivati trzinsko državljanstvo«. Zgradil je hišo. Ne pozabi poudariti, da jo je gradil sam, z lastnimi rokami. Ima sina Aleša in tri vnuke: Nejca, Žano in Jaka.

Leta 1998 se je upokojil. V zavedanju, da je treba čas zapolniti z nečim, kar človeka bogati in izpopolnjuje, se je, med drugim tudi na vzpodbudo svoje žene, lotil obdelave barvnega stekla. V Ribnici je popularna suha roba, ali ribniški rostfrej, kot radi hudomušno pripomnijo šaljivci, in les je mnogo lažji za obdelavo kot steklo, pa vendar. Jožeta so prevzeli vitraži, kar izpričujejo razstavljeni eksponati. Ko je začel nabavljati prvi material za delo, mu je prodajalka priporočila kot najosnovnejše orodje prvo pomoč, šele potem vse ostalo. **Avtor pravi, da je steklo material, ki je: lep na pogled, grob na otip, nevaren pri obdelavi, a se da iz njega napraviti marsikaj lepega.**

Vitraž je slika, sestavljena iz kosov raznobarnega stekla, povezanih s svinčenimi trakovi, ponavadi vstavljena v okenski okvir. Je starodavna umetnost, ki je prilju-

bljena tudi danes. Izdelovanje vitražev lahko štejemo za umetnost in obrt. Postopek je dokaj zahteven in dolgotrajen. Osnova je motiv, sledi oblikovanje vsakega posameznega delčka, in to z brušenjem, vsak

delček je potrebno oblepiti z bakreno folijo, šele nato sledi sestavljanje - cinjenje delčkov v celoto. Ta tehnika, imenovana tiffany, je sodobnejša in enostavnejša, prvotno so bila vodila polnjena s svincem. Na zaključku je na vrsti še uokvirjanje.

Ob vprašanju, koliko časa porabi za eno sliko, je povedal, da ogromno. Odvisno, iz koliko delčkov je sestavljena, kako zahteven je motiv. Povprečno ima slika 200 do 250 delčkov, nekatere pa tudi 500 do 550, temu ustrezno je tudi število porabljenih ur: 10 dni po 8 ur oz. za nekatere tudi po 1 mesec.

V nadaljevanju družjenja je avtor posameznim obiskovalcem, ki so jih zanimala podrobnosti, le-te tudi pojasnil.

Meta Železnik

Člani Turističnega društva Kanja so zborovali že devetič

Štiridesetodstotna udeležba članov društva na občnem zboru je dobra popotnica za nadaljnje delo, so ob koncu srečanja ugotavljali prisotni na zboru Turističnega društva Kanja Trzin, ki je bil v petek, 28. marca, v dvorani Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja.

Društvo se lahko pohvali z res bogato in pestro dejavnostjo. Vsebinska in finančna poročila o delu v letu 2007 so bila soglasno sprejeta, še zlasti zanimivi pa so bili prispevki mentorjev in vodij delavnic, posebej učenk turističnega podmladka, ki sta se pohvalili z dejavnostjo mladih pri letošnjem državnem tekmovanju Turizmu pomaga lastna glava in s sodelovanjem na čistilni akciji.

Občni zbor je sprejel začrtan program dela, ki je objavljen tudi v koledarju letošnjih prireditev in dogodkov, ter finančni plan. Dodatno bodo skušali zbrati sredstva za manjkajoče noše otroške folklorne skupine in noše za odraslo folklorno skupino, slovesneje pa bodo poskusili obležiti tudi tokrat že X. pohod po mejah občine, na katerega naj bi privabili čimveč pohodnikov.

Društvo bo še naprej vodila predsednica Jožica Valenčak, ki ji bosta v pomoč dva podpredsednika: Ljubo Arsov in Jože Seljak.

Občni zbor so popestrili videoposnetki ge. Zinke Kosmač z lanskimi turističnimi prireditvami.

Po zaključku je, kot običajno po občnih zborih, sledilo druženje ob priložnostni pogostitvi. Prisotni so si v avli CiH lahko med prijateljskim klepetom ogledali tudi izdelke iz društvenih delavnic, ki so bili na ogled do 11. aprila.

Lara Pečjak: Tvoja denarnica ima moč

Lara Pečjak se je pred meseci preselila v Trzin. Je zelo zanimivo mlado dekle, po izobrazbi kulturologinja.. Še bolj pa je zanimiv poklic, ki ga opravlja. Njeno delo je povezano s 3Muhami, pa ne tistimi s kri-li, temveč s simpatično trgovinico v Stari Ljubljani. To ni čisto običajna trgovina. V njen prodajajo izdelke pravične trgovine in pri tem mnogim proizvajalcem iz revnih držav, kot so Gana, Burkina Faso, Indija, Nepal, Peru, dajo priložnost, da si z lastnim delom zaslužijo človeka dostojno življenje.

Lara, kako to, da si se preselila v Trzin? Ti je všeč kraj ali si imela druge razloge?

Trzin mi je všeč, ker je blizu Ljubljane, pa še vedno sredi narave. Ima dobre povezave z vlakom.. Utripa Trzina še nisem uspela poznati. Sem premalo časa tu. Všeč mi je, da sedem na kolo in sem takoj v naravi. Prekolesarila sem bližnjo okolico do Mengša, Domžal, se povzpela na Dobeno in Rašico... Ostalo raziskovanje in spoznavanje kraja pride na vrsto kasneje.

Je mogoče kaj, kar te v Trzinu moti? Kaj bi spremenila?

Ekološki otoki so prepolni. Ne praznijo jih redno. V zabojniku za plastiko so vedno tudi drugi odpadki. Potrebno bi bilo več narediti za osveščanje ljudi; zakaj je odpadke smiselno ločevati, kaj sodi v posamezne zabojnike itd. Vendar je to problem, s katerim se ne srečujejo le v Trzinu

Razlog, zakaj sem si želela narediti s tabo intervju, je predvsem ta, da sem te kot prostovoljka spoznala v gibanju pravične trgovine. Lahko na kratko opišeš pravično trgovino ali ang. fair trade? Zakaj si se odločila za to delo?

Všeč mi je, da lahko nekaj naredim za ljudi. Gibanje pravične trgovine ni karitativna dejavnost. Ne gre za pasiven prejem finančne pomoči.. Ljudi ne delamo nemočne. Gre za poslovanje po etičnih načelih, ki se jih držijo oni in mi.. Plačani so za to, kar naredijo. Edina razlika je ta, da so za svoje delo plačani toliko, da lahko preživijo.

Kako bi komentirala trditev, da mednarodna trgovina povzroča revščino v deželah v razvoju?

Ljudje se včasih ne zavedajo ali nočejo vedeti, v kakšnih pogojih delajo delavci npr. v tovarni obutve Adidas, Nike, v tovarnah Coca-cola, v tako imenovanih sweat-shopih. Delavci niso plačani oz. so plačani minimalno. Delajo po 15 ur na dan, v nemožnih, celo nevarnih okoliščinah.. Prihaja do fizičnih in psihičnih zlorab pri delu. Velik problem je delo otrok. Ena od klju-

čnih delovnih sil pri proizvodnji bombaža so otroci.. V Indiji 450 000 otrok, starih med 6 in 14 let, dela na bombažnih poljih, v Uzbekistanu 22 % otrok. Starši ali drugi sorodniki v zameno za finančno posojilo obljubijo delo svojih otrok, ki potem odplačujejo dolg svojih staršev. Otroške delavce najbolj ogroža izpostavljenost pesticidom, saj delajo na poljih, nad katerimi so pred kratkim razpršili pesticide, ali celo med tem, ko le-te razpršujejo. Pri delu niso ustrezno zaščiteni.. Vsako leto se med 500 000 in 2 000 000 ljudi zastrupi s pesticidi. Četrtnina vseh zastupitev je povezanih z bombažem. Vsi izdelki pravične trgovine, med njimi tudi fair trade bombaž, so izdelani oziroma pridelani na načine, ki pozitivno vplivajo na človeka ter njegovo družbeno in naravno okolje. Večina je pridelanih oz. izdelanih po ekoloških standardih.. Posledica proizvodnje ni uničeno okolje in zastrupljena narava. Delo otrok pod nehumani pogoji je popolnoma nesprejemljivo za vse, ki poslušajo po načelih pravične trgovine.

Kdaj in kje je nastalo gibanje Pravična trgovina?

Prve pravične ali fair trade trgovine so se odprle v petdesetih letih v ZDA. Šlo je za trgovanje med priseljenci in njihovimi sorodniki iz Afrike, Južne Amerike, Azije. Konzumacija izdelkov PT se iz leta v leto večja. Danes je v Veliki Britaniji naprodaj več kot 2 500 izdelkov iz pravične trgovine. Fairtrade Foundation poroča o 46% porastu letne prodaje v letu 2006. Po ocenah zdaj zasluži s prodajo v sistemu pravične trgovine več kot 5 milijonov kmetov, kar predstavlja pomemben prispevek k zmanjševanju revščine. Izdelki pravične trgovine se prodajajo v av-

tomatih, v šolah, vrtcih na Irskem, ZDA, Italiji, Belgiji. Namesto coca-cola ali ledene čaja si lahko naročimo sadni sok iz pravične trgovine ali fair trade čokolado. Evropski poslanci v parlamentu pijejo fair trade, ekološko pridelano kavo. V Rimu imajo otroci najmanj enkrat na mesec za šolsko malico eko-banane iz sistema pravične trgovine. Sainsbury, vodilna veriga supermarketov v Veliki Britaniji, ki proda 1 000 banan na minuto, bo odslej prodajala izključno banane pravične trgovine.

Kakšni so pozitivni učinki dejstva, da vse več potrošnikov v svetu namenja denar za pravične nakupe in spreminjanje sveta na bolje?

To lahko ponazorim s primerom Svete Lucije.

Pred sedmimi leti so bili proizvajalci banan na karibskem otoku Sveta Lucija pripravljene opustiti njihovo pridelovanje, saj niso mogli konkurirati »dolarskim« bananam z velikih južnoameriških nasadov. Danes skoraj vsaka prodana banana s Svete Lucije odreja premijsko ceno v evropskih supermarketih, denar pa se namenja obnovi zanemarjenih šol in drugim projektom, pomembnim za skupnost. Vse to je rezultat sporazumov pravične trgovine.

Kje lahko kupimo izdelke pravične trgovine v Sloveniji? Katere?

V trgovini 3 MUHE na Starem trgu v Ljubljani, Mercator centrih v Ljubljani, Kopru, Novi Gorici, Kranju, Maximarketu in na petih bencinskih servisih po Sloveniji. Ponudba je za enkrat še skromna: ekološko pridelana kava, čaji, čokolada, kozmetika... V trgovini 3 MUHE pa so naprodaj tudi rokodelski izdelki, eksotična glasbila, nakit

Praviloma so ti izdelki dražji. Zakaj?

Cena izdelka krije ceno dela, proizvodnje pa tudi socialne in okoljske stroške. Proizvajalcem omogočajo človeku dostojno življenje, otroško delo je prepovedano. Finančna sredstva se vlagajo v skupnost, od katerih dobimo izdelke. Del dobička gre v razvojne sklade za izboljšanje življenjskih razmer, dostopa do pitne vode, za gradnjo šol, knjižnic.

Kakšno je poleg prodaje izdelkov še poslanstvo trgovine 3 MUHE?

3 MUHE redno in neposredno sodelujejo pri projektu, katerega cilj je izboljšati razmere v revni četrti mesta Bobo Dioulasso v Burkini Faso, v Afriki.. Sodeluje z društvom Kafuli, v katerem dela več kot 10 proizvajalcev. Med njihovimi izdelki najdemo tekstil, nakit, kipe, pohištvo, glasbila.

Prihodki od prodaje izdelkov pravične trgovine v Ljubljani so pomagali dograditi knjižnico, pagodo za eno od proizvajalk in objekt s prenočišči..

Ali imate namen predstaviti gibanje PT in vaše projekte tudi Trzincem ?

Ce sem iskrena, o tem še nisem razmišljala. Lahko bi predstavili gibanje pravične trgovine s kakšnim predavanjem za občane ali v šoli.

V Veliki Britaniji je kar nekaj fair trade mest, lokalnih skupnosti. Kako bi lahko občina Trzin postala fair trade občina?

Pravično trgovino bi morali predstaviti županu in občinskim svetnikom. Jim ponuditi izdelke pravične trgovine, npr. kavo. Ljudem pojasniti, kaj pravična trgovina sploh je, čemu služi. Morda organizirati predavanja in delavnice v osnovni šoli..

V lokalni trgovini bi lahko ponujali tudi izdelke pravične trgovine, npr. kavo, čaj, čokolado, piškote... Ljudje bi imeli izbiro. Učenci osnovne šole Trzin bi lahko pri šolski malici, tako kot njihovi avstrijski in italijanski vrstniki, pili čaj ali kakav iz sistema pravične trgovine.

Na vaši spletni strani je predstavljeno delo prostovoljcev v vaši trgovini. Zakaj je toliko prostovoljcev vključenih v gibanje pravične trgovine?

Prostovoljci so motivirani, prinašajo dobre zamisli, goreče in srčno zagovarjajo idejo.

V Sloveniji dela dvajset prostovoljcev, v svetu preko 100 000.

Kje lahko izvemo še več o pravični trgovini in podobnih projektih?

Na naši spletni strani www.3muhe.org, www.ifat.org, www.fairtrade.net ali na spletni strani društva Humanitas - www.humanitas.si, kjer je predstavljen tudi projekt botrstva v Burkini Faso. Posredno naš projekt podpira tudi Umanotera (fundacija za trajnostni razvoj) z darili s čarobno močjo, o katerih lahko več izveste na www.krilca.si ali pa se oglasite v naši trgovini, kjer imamo kar nekaj tiskanega gradiva.

Najljubše knjiga? Najljubši film? Nepozabno potovanje?

Najljubša knjiga je odvisna od trenutka, v katerem jo prebereš. Morda Sto let samote avtorja Gabriela Jostja GarcĀe MŠrqueza, francoski film AmĀlie. V študijskih letih sem veliko potovala po Evropi.. Marca potujem v ZDA za tri tedne. V Afriki in Aziji pa še nisem bila. Źelja je veliko, vendar jih je nemogoče realizirati vse hkrati. Nekatere bodo morale še malo počakati.

Romana Ana Dolenc

Jožica Kurent nova podpredsednica Medgeneracijskega društva Jesenski cvet

Na lep, že kar prijeten pomladanski dan, v četrtek, 13.3.2008, smo se člani društva Jesenski cvet ob 13. uri v velikem številu zbrali na redni skupščini. Skupščine se je udeležilo 111 članov od 199, kolikor nas je skupaj. Za kraj našega srečanja smo ponovno izbrali gostišče Fr'frau v bližini Moravč, kjer imajo primeren prostor za toliko ljudi, kot se vedno zbere na naših skupščinah.

Po uvodnem pozdravu nas je predsednica društva Vlasta Rozman kratko seznanila o najvažnejših zadevah, o katerih smo na sejah 07 razpravljali in odločali:

- Na zadnjem občnem zboru je društvo sprejelo nov statut, kar je zahtevalo precej aktivnosti, da smo uskladili naše delovanje z določili tega novega statuta.
- Izvolili smo podpredsednico društva, go. Jožico Kurent.
- Sprejeli smo Pravilnik o računovodstvu, ki ga je društvo začelo uporabljati s 1.1.2008.
- V zvezi s tem je izvršni odbor sprejel vrsto sklepov, ki jih pravilnik zahteva.
- Odločali smo se o tem, kje bo potekal poletni medgeneracijski tabor in kakšen bo prispevek članov.
- Sprejeli smo vrsto aktivnosti za dan odprtih vrat društva.
- Odločili smo se o tem, kam bomo odšli na celodnevni izlet in kaj bomo predstavili novega voditeljicam oz. voditeljem skupin.
- Člani izvršnega odbora smo se tudi odločili, kje in kako bo potekalo decembrsko srečanje vseh članov skupin.
- Obravnavali smo polletno in končno poročilo o delu društva in sprejeli predlog plana dela društva.
- Redno smo spremljali poročila blagajničarke društva in skladno z razpoložljivimi sredstvi planirali dejavnosti.

Po predlaganem dnevnem redu delovne predsednice Marije Radkovič smo potrdili delovna in finančna poročila za 2007 in delovne in finančne načrte za 2008. Podelili smo nagrado za desetletno vodenje skupine. Gostje, ki so se letos kar v velikem številu udeležili naše skupščine, so izrazili veliko zadovoljstva ob predstavitvi našega dela v preteklem letu

in tudi ob smelih načrtih za bodoče delo. Svoje misli so nam povedali župan Občine Moravče g. Martin Rebolj, župan Občine Mengeš g. Franc Jerič, podžupan Občine Trzin g. Franc Mušič, predsednik društva Źerjavčkov iz Trzina g. Franci Pavlič, predsednik društva upokoјencev Domžale g. Nande Starin in ga. Majda Hrovat, koordinatorica nacionalne mreže SSLS.

Anica Smolnikar je podarila košarice z jajčki in piščančki vsem gostom in voditeljem skupin. Košarice so nastale na delavnicah, ki sta jih v društvu organizirali Anica Smolnikar in Marija Radkovič.

Po končanem uradnem delu skupščine je delovna predsednica Marija Radkovič prebrala nekaj lepih misli in nagajivih pesmi, čemur smo vsi z zadovoljstvom prisluhnili.

Dodatno vzdušje pa je pripravila še skupina članov društva, ki se v okviru programa krepitve psihofizičnih aktivnosti udelezuje plesnih delavnic. Pristrčno in pogumno so zaplesali dva plesa, kar so prisotni nagradili z glasnim aplavzom.

Sledil je prijeten klepet ob skromnem kosilu, nekateri so tudi zaplesali, in po treh urah smo se zadovoljni, z občutki prijateljstva in pripadnosti ter novimi načrti razšli.

Jožica Trstenjak

Sahovske novice

V decembrski številki je bil najavljen začetek najbolj razširjenega ekipnega šahovskega tekmovanja na ljubljanskem območju, že enainšestdesete po vrsti, »delavske« šahovske lige. Čeprav pridevnik v naslovu verjetno ostaja le zaradi tradicije obdobja, ko naj bi bilo vse v rokah delavcev, pa je pomembno to, da ima šah veliko privrženecv in njegova priljubljenost res sega v vse ljudske sloje. Sedaj, po skoraj starih mesecih, se je tekmovanje zaključilo, in prav je, da se v kratkem ozremo na »opravljeno delo« vseh treh trzinskih ekip, ki so letos nastopale vsaka v svoji kakovostni ligi.

V enajstih odigranih kolid prve Ljubljanske delavske šahovske lige je nastopala ekipa Buscotrade Trzin. V vseh dvobojih, ki smo jih odigrali, smo bili sicer poraženi, vendar zaradi jakosti naših nasprotnikov tega ne štejejo kot neuspeh. Poglejmo po vrsti izide posameznih dvobojev (levi stolpec podaja rezultate, ki smo jih dosegli na domačem terenu):

Buscotrade : Študent	1,5 : 2,5
KC Farmacija : Buscotrade	3 : 1
Buscotrade : Črni vitezi	1,5 : 2,5
ŠK Višnja gora : Buscotrade	3 : 1
Buscotrade : ŠD Domžale	1,5 : 2,5
LŠK Upokojenci A : Buscotrade	2,5 : 1,5
Buscotrade : Komenda popotnik	1,5 : 2,5
Klinični center A : Buscotrade	3 : 1
Buscotrade : Sahara Dogs	1,5 : 2,5
MKK Podpeč : Buscotrade	3,5 : 0*
Buscotrade : Mentor	0,5 : 3,5

Seveda smo ob koncu tekmovanja pristali na zadnjem mestu razpredelnice in se tako žal poslavljamo od tega ranga tekmovanja. Korist, ki smo jo igralci imeli v srečanjih z objektivno boljšimi nasprotniki, pa je dvojna: zaradi motiviranosti smo presegli lastna pričakovanja in pridobili smo na samozavesti. Če ne bi bilo primera, ko smo dvoboj izgubili s kontumacem (*), ker nismo uspeli zbrati starih igralcev, bi lahko trdili, da nas ni moč kar tako ugnati, saj smo kar šest dvobojev od enajstih končali z minimalnim porazom. Za ekipo Buscotrade so točke dosegli: M. Oberč je osvojil 4 točke v enajstih partijah, V. Urbanc ima bilanco 1,5 tč.(8), A. Grum 3,5 tč. (9) in

B. Bajec 3,5 tč.(10). Zaplet, ko nismo nastopili s popolno zasedbo, je posredno vplival tudi na končnega zmagovalca: v mrtvem teku MKK Podpeč in KC Farmacije so postali prvaki lige slednji.

V drugi ligi se je uspešno kosala z nasprotniki naša druga ekipa z imenom Pecos Pub Trzin, ki je ob koncu končala na tretjem mestu s 27 dobljenimi točkami, za zmogovito ekipo ŠD Sinfonike iz Vrhnike pa je zaostala za 8 točk. Med ti dve ekipi se je uvrstila mlada ekipa z Iga. Naši društveni kolegi so le enkrat zapustili dvoboj kot poraženci in še trikrat igrali neodločeno, v preostalih sedmih srečanjih pa so se veselili zmage. Poglejmo rezultate:

Zelenci LPP : Pecos Pub	0 : 4
Pecos Pub : ŠK Ig	2,5 : 1,5
ŠK Sinfonika : Pecos Pub	3,5 : 0,5
Pecos Pub : KPŠRD Karel Jeraj	2,5 : 1,5
Komenda Bocosoft : Pecos Pub	1 : 3
Pecos Pub : Prigo Podpeč	2,5 : 1,5
ŠS Bor Dob : Pecos Pub	2 : 2
Pecos Pub : ŠD Železnikar	2,5 : 1,5
Klinični center B : Pecos Pub	2 : 2
Pecos Pub : LŠK Upokojenci B	2 : 2
ŠK Kamnik : Pecos Pub	0,5 : 3,5

Za odlično uvrstitev ekipe bo ekipa Pecos Pub prejela pokal, igralci pa bodo nagajeni še z medaljami za posamične dosežke: Nesib Jukan in Igor Rojs bosta prejela bronasti medalji, Stane Rijavec pa srebrno odličje. Na prvi deski je N. Jukan zbral 5,5 točk v devetih igrah, na drugi I. Rojs prav tako 5,5 tč.(9) in dalje M. Mihelič 5,5 tč.(11), S. Rijavec 3,5 tč.(6), D. Jukan 4 tč.(5) ter K. Konvalinka 3 tč.(4). Omeniti moram še ekipo Dom - In Agencija za nepremičnine, ki je merila moči v tretji ligi. Ta ekipa je zbrala vsega 11 točk v devetih kolid in seveda rezultat ni prinesel drugega kot zadnje mesto med osemnajstimi udeleženci. V posameznih dvobojih so igrali takole:

ŠD Črni graben : Dom - In Agencija	4 : 0
Dom - In Agencija : Protect Podpeč	1 : 3
ŠS Bor Dob : Dom - In Agencija	3 : 1
Dom - In Agencija : ŠK Komenda Suma	3 : 1
ŠK Komenda Gaber : Dom-In	3,5 : 0,5
Dom - In Agencija : ŠD Sinfonika2	1 : 3

ŠK Višnja Gora : Dom - In Agencija 3 : 1
Dom - In Agencija : KPŠRD K. Jeraj 1 : 3
Dom - In Agencija : TE - Toplarna 2,5 : 1,5
Po posameznih deskah so točke prispevali: J. Andlovic 1,5 tč.(9), presenetljivo dober je bil naš predsednik S. Mlakar z rezultatom 6 točk iz devetih partij, nadalje pa sta točkovni zbir dopolnila še I. Varga 2,5 tč.(8) in F. Banko 1 tč.(3).

Vsi, ki spremljate šah, ste zagotovo zasledili poročila s tradicionalnega šahovskega festivala, že 25. po vrsti, ki se je konec februarja odvijal na Bledu. Šlo je za najmočnejšo letošnjo prireditev te vrste v Sloveniji, ki je privabila kar 115 šahistov iz 15 držav, med njimi tudi 8 velemejstrov. Tekmovanje se je deset dni odvijalo v treh skupinah (A, B in seniorji) in v glavnem turnirju je zmagal E. Svešnikov pred M. Šebenikom in L. Leničem. Med trindvajsetimi udeleženci sva v seniorski skupini nastopila tudi dva Trzinca, in sicer Vinko Urbanc in avtor tega prispevka. Ob razmeroma solidni konkurenci sva s po 4 točkami iz devetih kol osvojila 16. in 17. mesto, kar sicer ni poseben dosežek, pomeni pa izkušnjo več za ligaške dvoboje in nekoliko izboljšanje točkovni rating.

Prav zadnji dan v mesecu marcu smo se člani šahovskega društva zbrali na rednem letnem občnem zboru. Kot vedno smo tudi tokrat pregledali delo v minulemu letu, se pomudili pri tekmovalnih rezultatih in si zadali naloge za tekoče leto. Moram poudariti, da je za nami kar uspešno leto (ne le v tekmovalnem smislu), saj smo dokončno uredili igralni prostor (pričujoča slika to najbolje potrjuje - vabim vse bralce in ljubitelje šaha, da se o tem prepričate v živo ob ponedeljkih po 19. uri, ko je naš igralni dan) in si nabavili manjkajočo igralno opremo ter stole. Tako lahko za ekipne dvoboje, ki jih igramo na »domačem terenu«, nasprotnike sprejmemo v okolju, ki je po razmerah med boljšimi, tako v Domžalsko-kamniški kakor tudi v Ljubljanski ligi.

Pomembna novica z našega zbora je tudi ta, da smo zaradi dobrega dela organov društva celotni vodilni ekipi mandat podaljšali še za dve leti. Torej bo našo delo ob pomoči sodelavcev še naprej vodil in usmerjal predsednik Slavko Mlakar. **A. Grum**

Redni letni občni zbor DPM Trzin

Društvo prijateljev mladine Trzin je imelo v sredo, 26. marca, 8. občni zbor. Vabilu so se odzvali podžupan Franci MUŠIČ, predsednica Zveze prijateljev mladine Domžale Ema Pogorelec, predsednik Sekcije vojnih veteranov Trzin in novoizvoljeni predsednik Združenja borcev za ohranjanje vrednot NOB občine Trzin, Jože KOSMAČ, in predsednik kolesarskega društva Felixi Trzin, Srečko FRANTAR. Po pregledu enoletnega dela - poročilu predsednice, finančnemu poročilu in poročilu nadzornega odbora, so razrešili dve članici upravnega odbora in eno članico nadzornega odbora ted namesto njih izvolili nove. **Predsednica je v nadaljevanju predstavila program dela v letošnjem letu in izpostavila kar nekaj večjih projektov. Eden teh je KULTURNI MARATON, katerega pobudnik je DPM Trzin, ki je k sodelovanju povabilo Knjižnico Tineta Orla, Osnovno šolo, KUD in Občino Trzin. Naše društvo se je skupaj z Društvom prijateljev mladine Litija prijaviло na mednarodni razpis Sklada za nevladne organizacije, in sicer s programom ŠOLA ZA STARŠE.**

Dogovorili so se tudi za višino članarine, 7 EUR za odrasle in brezplačno za dijake in študente. Podžupan je pohvalil delo društva in zagotovil finančno podporo za uresničitev projektov, rekoč: »Za otroke pa res ne sme zmanjkati denarja.«

Pri predstavitvi programa za leto 2008 je predsednica pristala, da prav zaradi sprejetega programa in uresničitve le-tega ostaja na tej funkciji do zaključka letošnjega leta, ko naj bi sklicali izredni občni zbor in izvolili novega predsednika.

Meta Železnik

Občni zbor Združenja borcev za vrednote NOB občine Trzin

V torek, 11. marca, je imelo Združenje borcev za vrednote NOB občine Trzin redni letni občni zbor. Predsednik Maks Cerar je pri poročanju o delu v lanskem letu razložil pomen spremembe imena.

Število borcev, neposrednih udeležencev NOB, je iz leta v leto manjše in zato je prav, da se v združenje vključujejo tudi mlajši, tisti, ki cenijo in

spoštujejo vrednote, za katere so se med NOB borili domoljubi. Z velikim veseljem je povedal, da se je v trzinsko združenje lansko leto vključilo deset novih, tako da šteje sedaj 46 članov, ki se zavedajo pomena vrednot narodnoosvobodilne vojne: domoljubja, tovarištva, solidarnosti, enakopravnosti, socialne pravičnosti in drugih. Združenje skrbi za redno vzdrževanje in urejenost spominskih obeležij NOB. Iz zdravstvenih razlogov je dosedanji predsednik zaprosil za razrešitev, zato je skupščina namesto njega izvolila novega predsednika, Jožeta KOSMAČA.

Meta Železnik

Cerkvene orgle bodo obnovili

Čas zahteva svoj davek; večina stvari se spreminja, pa tudi propada. V naši cerkvi je bilo proti zobu časa narejenega veliko. Iskreno se moramo zahvaliti Bogu za naše prednike, ki so s tako ljubeznijo in zagnanostjo urejali in ohranjali naše svetišče. Med umetninami, ki krasijo našo cerkev in nam služijo pri bogoslužju, so tudi naše orgle. So delo priznanega mojstra Ivana Milavca iz Ljubljane. Nosijo letnico 1908 in so njegov 14. tovrstni inštrument. Imajo osem registrov in so enoročne, pnevmatske orgle. Zanimivo je, da so si naši predniki pred stotimi leti lahko privoščili izdelavo novih orgel pri takem mojstru, saj Trzin še ni bil župnija in je bilo zato to še toliko težje. Prav zato so nam še kako v spodbudo, da ohranimo ta lepi inštrument.

Orgle je zadnjič popravljala mojster Jože Kočar leta 1992. Leta 1995 so vgradili tudi brezšumni Laufkufov ventilator in dodali novo klop za organista. Celovite obnove pa v sto letih niso doživele. Orgle so z izjemo prospektnih piščali ohranjene v popolnem izvornem stanju.

Najbolj ogroženo je ohišje igralnika zaradi lesnih insektov. Črvojedost je še vedno na pohodu, zato je na nek način zadnji čas, da orgle obvarujemo pred propadanjem. Iz vseh teh razlogov smo se na seji Župnijskega pastoralnega sveta, 12.11.2007, odločili, da se lotimo obnove orgel. Najprej smo poslali dopis na Nadškofijo, Komisiji za orgle. Po njihovem pregledu inštrumenta smo prejeli odgovor in zeleno luč za obnovo.

Takoj po novem letu smo izdali razpis in ga poslali nekaterim mojstrom. Ko smo prejeli njihove ponudbe, smo jih na sestanku Gospodarskega sveta naše župnije, ključarjev, organista in predstavnika Komisije za orgle pri Nadškofijskem ordinariatu tudi odprli. Po dolgi, skoraj dveurni razpravi, pregledu ponudb in stanju naših orgel smo se odločili, da bo najbolj ugoden za obnovo naših orgel g. Marjan Bukovšek z Golega Brda nad Medvodami.

Obnova orgel in kora naj bi trajala do jeseni. Okvirna cena pa je 30.000 evrov. Poleg obnove notranjosti orgel je predvidena tudi obnova orgelske omare in osvetljava kora. Hkrati bomo tudi obnovili že dotrajane stopnice na kor.

Verjetno se mnogi sprašujejo, kako bo mogoče zbrati toliko denarja in obnoviti vso to zadevo. Denar bomo zbirali na več načinov:

- Vsako tretjo nedeljo v mesecu bo ofera, darovanje za orgle. Darovanja tako bodo: 20.4., 18.5., 15.6., 20.7., 17.8., 21.9., 19.10., 16.11. in 25.12.2008.

- Darove lahko prinesete tudi v župnišče, kjer dobite potrdilo o vplačilu, lahko jih sami nakažete na TRR 24200906 3383 497, Raiffeisen Bank, namen: obnova orgel; sklic 2008.

- Z donatorstvom: posamezniki in podjetja lahko donirajo svoj prispevek. Kdor bo prispeval 500 Å ali več, bo zapisan na posebni tabli, ki bo pritrjena na orgle.

Morda se bo kdo potegoval tudi za naslov

»glavnega donatorja«. Višina daru bo objavljena naknadno.

V primeru, da kdorkoli pozna koga, ki je strokovnjak na področju razpisov in bi želel pomagati, se naj, prosimo, oglasi v župnišču. O vseh prispevkih se bo vodila knjiga donatorjev.

Za vsak vaš dober nasvet se vedno pripravljamo. Več glav več ve. Hvala za vso pomoč in darove tudi že doslej.

Velika noč

V tem času se še vedno veselimo Kristusovega vstajenja. Za nami pa so že glavna praznovanja velikega tedna in svetega velikonočnega tridnevja. Vesel sem, da se tudi na ta način lahko zahvalim mnogim, ki ste na različne načine pripomogli, da so bili naši prazniki polni veselja in doživetja velikih skrivnosti naše vere. Naj bo to spodbuda tudi drugim, da pristopijo in darujejo svoje talente za skupno dobro. Vsem res Bog povrni, priporočilo tudi za naprej, kmalu bo namreč slovesni zapovedani praznik Sv. Rešnjega telesa in krvi.

Boštjan Guček, župnik

Sveta birma

V nedeljo, 13.4., je 36 birmancev v cerkvi sv. Florjana v Trzinu prejelo zakrament svete birme. Tokrat je bilo še posebej slavnostno, šlo je za kanonično birmo, saj je zakrament podeljeval slovenski nadškof in metropolit Alojz Uran. O sv. birmi bomo obširneje poročali v naslednji številki.

Obvestilo staršem novorojenčkov

Zaradi varstva osebnih podatkov, ki ga ureja Zakon o varstvu osebnih podatkov (Uradni list št. 94/2007) Občina ne sme več brez dovoljenja prizadetih oseb pridobivati podatkov o tem, kdaj in v kateri družini se je rodil otrok, in pošiljati čestitke in obvestil o možnosti pridobitve pomoči ob rojstvu otroka na naslov staršev novorojenca. Zato prosimo prihodnje mlade starše, ki bodo želeli dobiti darilo Občine Trzin oziroma zaprositi za socialno pomoč ob rojstvu otroka, da z ustreznim dopisom oziroma vlogo obvestijo občino o rojstvu otroka in izbiri darila ter zaprosijo za socialno pomoč ob rojstvu, kolikor so do nje upravičeni.

Starši novorojenih otrok lahko zaprosijo za eno od naslednjih daril:

- enoletno naročnino za eno od izbranih revij:

* Mama

* Moj malček

* Otrok in družina

ali

- eno od knjig:

* Mali jaz

* Naš dojenček

* Otrokovo prvo leto

* Otroci, otroci

* Otroške bolezni

* Mami, skuhaj to še enkrat

* Alergije pri otrocih

Knjige so na ogled v vložišču na Občini Trzin.

Do enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka je po sprejetih Spremembah in dopolnitvah Pravilnika o kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči (Uradni vestnik Občine Trzin št. 11/2003) upravičena družina, katere skupni dohodki, ki so osnova za izračun dohodnine, v preteklem letu ne presejajo 1.669,17 € bruto mesečno na družinskega člana. Upravičenec je eden od staršev novorojenca, ki ima skupaj z novorojencem stalno bivališče v občini Trzin.

Rok za vložitev vloge je tri mesece od dne otrokovega rojstva. Vlogo vložite na Občini Trzin, Mengeška cesta 22. Za dodatne informacije se obrnite na tel. št. 01/564 45 44 -

Andreja Kočar ali Polona Jerše.

Andreja Kočar, svetovalka župana za družbene dejavnosti

OŠ TRZIN

Enota vrtec Žabica

Mengeška 7/b

1236 TRZIN

VPIS V VRTEC

Starše, ki še niso oddali vloge za vpis otroka v vrtec za naslednje šolsko leto, pozivamo, da to storijo do 30. 4. 2008. Vse vloge, ki bodo prispele do tega datuma, bodo obravnavane na Komisiji za sprejem otrok v vrtec v mesecu maju.

Obrazce za vpis dobite v tajništvu vrtca oziroma na spletni strani:

[http://www2.ar-](http://www2.ar-nes.si/~vvztrzin/)

[nes.si/~vvztrzin/](http://www2.ar-nes.si/~vvztrzin/)

UPRAVA VRTCA

Izlet PD Onger Trzin po Pliskini poti

Za marsikoga je april mesec, ko so potepanja v naravi najlepša. V Trzinu gremo lahko iz zelenega v belo, saj do izhodišča za Grintovce ni več kot pol ure vožnje. Resnici na ljubo pa pridemo tudi v obratni smeri s pomočjo avtocestnega križa v kratkem času precej daleč. V uri tudi v katerokoli vas na Krasu. Prav ste prebrali, na Krasu, pisano z veliko začetnico, saj gre za tako imenovani matični Kras, pokrajino, ki je med vsemi slovenskimi pokrajinami nekaj posebnega. Prav z raziskovanjem tamkajšnjih kraških pokrajin se je rodila veda o krasu in kraških pojavih oziroma krasoslovje. Prvo soboto v aprilu je počela nekaj podobnega tudi rekordno velika četa Trzinčev (večino smo menda tvorili Trzinčani :)...), ki so v okviru planinskega izleta po Pliskini poti »okupirali« Pliskovico, eno od slikovitih kraških vasi v jugovzhodnem delu Komenskega Krasa. Za brezhibno vreme je poskrbel občinski vremenski svetnik, katerega soudeležba je bila porok, da se bo tudi ta dan proti večeru postopoma stemnilo vse do nižin...

Še toliko bolj smo bili veseli, da je bilo v nekaj več kot pol stotnije veliki trzinski gosenici med suhimi kraškimi zidovi kar 28 otrok, nekaj manj staršev ter trije vodniki domačega planinskega društva. Najmlajši udeleženec, ki se je prevažal s »štirikolesnikom«, je imel s seboj »mlekarno«, ki ni skrbel le za mlečne zadeve, temveč tudi za pogon prej omenjenega vozila. Kadar so bile vozne razmere na poti bolj tesne, smo vozilo dvignili v zrak in ga prenesli do naslednje razširitve. Sicer pa smo med potjo

komajda srečali kakšno pravo vozilo, saj je pot speljana tako, da le na dveh mestih seka prometnico. Pa še na tej pelje na dan toliko vozil kot mimo trzinske občine vsako minuto.

Pliskina pot je kraška učna pot, krožno speljana po planotastem svetu v osrčju Krasa, med Pliskovico in Kosoveljami. Med tistimi, ki so pripomogli k nastanku poti, je celo Dansko združenje pohodnikov, ki je prispevalo predvsem znanje in izkušnje, potrebne za urejanje tovrstnih poti. Pot v dolžini šestih kilometrov je brez omembe vrednih vzponov in spustov. Speljana je po nekdanjem obdelanem svetu, ki se danes vse bolj zarašča. Ob njej spoznavamo, kako narava oblikuje podobo kraške pokrajine in kako jo pri tem dopolnjuje človek. Spoznavamo, kako so Kraševci živeli in še živijo od zemlje, koliko truda je bilo potrebno, da so kamniti svet spremenili v njive, travnike in pašnike. In nenazadnje lahko opazujemo, kaj vse so znali narediti iz kamenja in kako so se na brezvodnem površju znali oskrbeti z vodo, z dru-

gimi besedami - kako so znali izkoristiti darove narave.

Pot je vredna obiska ob vsakem letnem času, čeprav je morda najlepša jeseni, ko se kraški doli in vmesne vzpetine odenejo v škrlatni grmovni plašč sušечеge se ruja, pri čemer dobi pokrajina skorajda že pravljivični videz. A takrat je vse bolj glasna tudi burja, od katere pa je ob našem prihodu ostala le še prijetna sapica za sprotno ohlajevanje na trenutke že pregretega telesa. Letošnji moker in v drugi polovici tudi hladni marec je povzročil, da se je tudi na Krasu narava šele dobro prebudila. V opoldanski pripeki smo lahko med »martinčkanjem« opazovali zasneženi Krn in vrhove kaninskega pogorja. Seveda smo med potjo vse prej kot lenarili, pa čeprav je že Julius Kugy, po rojstvu Tržačan, torej prav blizu od tod, že kmalu ugotovil, da je v gorah najboljši počitek. Preverili smo, da drži to tudi na območju kraških, malo manj pokonci postavljenih vzpetinah.

Z markacijami v podobi ovčk, vklesanimi v skalo, ki so nas s pogledom vseskozi usmerjale po pravi poti, smo se seznanili že pred vaško trgovino, kjer je začetek poti. V nadaljevanju smo preverili, če je apnenec res najpomembnejša kraška kamnina. Na kamen smo spustili nekaj kapljic razredčene klorovodikove kisline in lahko takoj poslušali šumenje mehurčkov oziroma ogljikov dioksid, ki se sprošča ob tovrstni kemični reakciji. Precej bolj neprijetna reakcija se je zgodila po obisku kamnite pastirske hiške ob srečanju z gosenicami borovega prelca (tudi pinijske sprevednice), zaradi česar je nekatere srbelo še nekaj dni po izletu. Zatorej opozorilo za tiste, ki tega ne veste - omenjene gosenice so strupene! Stik z njihovim dlačicami povzroča alergijske reakcije.

Med malico smo izmerili še temperaturo zraka na prostem in v vrtači, pri čemer se je pokazalo, da je v slednji za 5 Celzijevih stopinj hladnejše. Vrtače so namreč naravni hladilnik, saj se vanje ujema težak, hladnejši zrak. Ponavadi so razlike še večje, tokrat pa jih je preprečila burjica. Sicer ima burja na Krasu prav poseben pomen, saj skrbi, da so svinjske krače na podstrešju tamkajšnjih hiš ravno prav posušene, in se jih da rezati na tanko. Po zaključku poti, pri cerkvici svetega Terana, pardon Tomaža v Pliskovici, smo na koncu vse to tudi preverili. Jota in teran, slednji za obnovo rdečih krvničk, sta bila seveda le še pika na i celodnevne druženju Trzinčev na Krasu. Nekdo je na koncu rekel, še pred pokušnjo kulinarčnih znamenitosti Krasa - ponovi vajo - in zakaj ne? Upam, da bo prihodnjic z nami še več otrok in njihovih, na izletu bolj ali manj »nebodigatreba«, spremljevalcev.

Vkup spravil: **Miha Pavšek**

Planinske novičke ...

22. mladinski planinski tabor

MO PD Onger Trzin bo letošnji 22. mladinski planinski tabor pripravil v enem izmed manj znanih predelov Kamniško-Savinjskih Alp, v slikoviti dolini Podvolovljek, ki tvori nekakšno 'bližnjico' med Kamnikom in Lučami.

Dolino na severozahodu obdaja Dleskovška planota, na jugozahodu Velika planina, južno vodi cesta čez prelaz Volovljek (Kranjski rak) proti Kamniku. Na vzhodu leži pogorje Lepenatke in Rogatca, na severu pa pogorje Raduhe.

V Podvolovljeku smo bili gostje že leta 2000. In ker želimo ta zanimiv konec Slovenije pokazati tudi novi, mladi generaciji planincev, je bila odločitev za Podvolovljek hitro sprejeta. Tabor bo potekal od sobote, 19., do nedelje, 27. julija. Cena taborjenja je 130€, za vsakega drugega otroka iz iste družine pa je cena 110€.

Prijavnice boste dobili v naslednjih dneh v osnovni šoli Trzin ter na nekaterih drugih, bolj obiskanih mestih v Trzinu (Občina, CIH, knjižnica, Papirnica Čačka) ter seveda tudi na naših spletnih straneh www.onger.org.

Športno plezanje

30. marca je bila v organizaciji AO Kranj na plezalni steni v Šenčurju organizirana 2. tekma v Zahodni ligi. Iz našega športno-plezalnega odseka (ŠPO) sta se je v kategoriji 'starejši dečki' udeležila Matevž Peternel (28. mesto) in Boris Popovič (30. mesto).

V prihodnjih tednih so pred nami nove tekme: 12. 4. državno šolsko tekmovanje v Kranju, 19. 4. balvanska tekma v okviru Zahodne lige v Radovljici, 26. 4. pa prav tako v okviru Zahodne lige tekma na Jesenicah (težavnost). Maja tekem ne bo, zato pa računamo na obisk nove plezalne stene v Kamniku, predvsem pa nas žene misel na obisk katerega od slovenskih naravnih plezališč.

Ko se tako na tekmah primerjamo z ostalimi športnimi plezanci, šele vidimo, kje smo. Predvsem lahko takoj opazimo, da imajo pri nas otroci slabše pogoje za treniranje kot marsikje v primerljivih okoljih. En trening na teden je pač premalo - a prostih terminov ni. Povrh vsega pa s(m)o v preteklih letih zamudili priložnost, da doma zadržimo kakšnega talentiranega športnega plezalca, ki bi lahko sedaj treniral trzinsko mladež. Kogar je pač ta športna zvrst zanimala, je odšel v sosednje odseke. **E. Pevec**

Pozimi v glavnem suho in na suhem

Moče čez glavo in prek, bi lahko rekli za prvo polovico meteorološke pomladi, ki se je začela prvega sušca. Marec ali sušec je ponavadi suh mesec, letošnji pač ne. Ste pa na suhem ostali tisti, ki ste pričakovali vračilo dohodnine, saj je v Trzinu glede na splošni standard verjetno več doplačnikov. Sicer pa »nikoli ne bo več tako, kot je bilo«, je zdaj že legendarni stavek prapredsednika, ki kljub upokojitvi še vedno meša predvolilne štrene. Tudi vreme ga, po bolj ali manj kilavi zimi, še naprej biksa po svoje in se nikakor noče ukalupiti oziroma približati pričakovanim vrednostim. Torej - sorazmerno moker sušec je za nami, naj živi - upajmo, da bolj suh - april! Morda pa je za vsem skupaj kakšna vremenska zarota, zdaj, ko so ob Ljubljanski cesti v Trzinu končno zasadili že nekaj let napovedovane lopate. Morda bi morali tudi pri kakšnem Trzincu prisluškovati, da bi ujeli vir curljanja najpomembnejši odločitev in novic. Verjetno ne bo iz te moke nič kruha (o Kraljevem vse dobro...), saj jih je še minister dobil po parkljih, čeprav je bilo z njegove strani vse zakonito in transparentno. Tale zadnja beseda je tako moderna, da bi jo kazalo uporabljati tudi v vremenske namene. Na primer, vreme ob 8. uri - Ljubljana, pretežno transparentno, 7 stopinj Celzija, letališče, »saj-vestežekatero«, delno transparentno, 5 stopinj Celzija, in tako naprej. Nobel ali ne, saj ni važno, da razumete, pomembno je, da je transparentno.

Pretekli mesec smo bili kar dobro, večino precej nadpovprečno namočeni in tudi temperaturne vrednosti so bile, v primerjavi z dvema predhodnima mesecema, skorajda v okviru pričakovanih. Predvsem ni bil pretopen, kar se tako pogosto dogaja v zadnjih letih. Čeprav je po prvih dveh dekadah kazalo na še en pretopen mesec, to bi bil že tretji zaporedni, so se temperature v zadnji dekadi marca precej spustile.

Kljub hladnemu vremenu z veliko padavinami, marsikje v osrednji Sloveniji tudi prek 200 litrov na kvadratni meter (preglednica), so oblaki preprečili večjo pozebo, saj je ponekod že začelo cveteti sadno drevje. Večkrat smo imeli opravka s snegom (marsikje po nižinah so zabeležili letošnjo najvišjo snežno odejo), a se ga kaj več kot centimeter ali dva v Trzinu ni nabralo, seveda zaradi toplih tal in premajhne intenzitete padavin. Marec je, v primerjavi z januarjem in februarjem, prinesel zelo razgibano vreme. Precej pove že dejstvo, da je to bil daleč najbolj zimski mesec, saj se skoraj polovico dni ni segrelo niti do 10°C. Padavine so bile pogoste (ponekod tudi obilne!), tudi v obliki snega, ki ga je bilo še najmanj prav severno od Ljubljane. Za primerjavo, v Grosupljem so ga imeli 24. In 25. 3. zjutraj četr metra!

Celoten mesec lahko vremensko razdelimo na tri prodore hladnega zraka, ob katerih je snežilo, in vmesna obdobja. Razburljiv je bil že začetek, saj je prve dni v mesecu ob prehodu hladne fronte pritisk padel pod 1000 milibarov (seveda, zato je bila žena sitna...). Kmalu zatem se je vreme umirilo in ogrelo. Ob koncu prve dekade je sledil še en krajši hladen tuš, 18. 3. pa spet ponovitev zgodbe iz začetka meseca z »nižinskim« snegom, ki je dosegel svoj vrhunec med velikonočnimi prazniki. Takrat se je še enkrat potrdil stari pregovor o zelenem božiču in beli veliki noči. Ob koncu meseca pa smo imeli že prve spomladanske nevihte s sodro. Še nekaj statistike - v osemnajstih padavinskih dneh se je od-

cedilo 143 litrov vode na kvadratni meter, kar je skoraj enkrat več kot ponavadi. Imeli smo tri dneve s snežno odejo in celo dva nevihtna dneva.

Ob vsej moči pa je očitno tudi trzinska fontana pred CIH-om, ki je bila kar dolgo suha, a v nočnem času prav lepo razsvetljena, le začela bruhati vodo. Zlobni jeziki menijo, da se jo vidi celo z letala, če pelje ravno nad Trzinom. Sicer pa smo kar uspešno prestali odvoz kosovnih in posebnih odpadkov, pisateljski večer, predavanje o butanu in kar je še tega, kar se dogaja v Trzinu. Le čas si je treba vzeti! Letos pri nas vsaj kmet gotovo ne bo reven, ker je bil tudi april do sedaj kar deževen! Takšna bi bila lahko priredba sta-

Je še kaj hujšega, kot se po deževnih praznikih v jasnem jutru odpraviti v službo? (Foto: T.M)

rega vremenskega pregovora, enega od mnogih aprilskih, v katerih sta glavna »nastopajoča« dež in sonce ter vse njune različice in število prehodov iz sončnega v deževno vreme ter nazaj. Saj ni nič narobe, če je april deževen (trzinski planinci so mu na Krasu vseeno ukradli en dan...), a kaj, ko se je letos z dežjem izkazal že sušec. Kakorkoli že, veselite se skorajšnjih prazničnih dni, za katere bi se spodobilo, in bi bilo tudi pravično, da bi nas grelo sonce. Še posebej ob koncu, ko bomo »florjančkali«. Vmes pa bodite pozorni še na Jurija (ne Murija, tisti domuje v Afriki!), ki goduje 23. tega meseca in je znanilec vremena za prihajajoče dni ter letne čase. Do tkrat pa se bo zvečer tako ali tako še kar nekajkrat stemnilo do nižin.

Trzinčanov Miha,
občinski vremenski svetnik

Padavine na izbranih merilnih postajah decembra in v celotnem letu 2007

(v mm oziroma litrih/m²).

POSTAJA/OBDOBJE	MAREC 2008
Vodice	135
Ljubljana	141
Trzin	143
Domžale	151
Grosuplje	212

Podatkovni viri: Slovenski meteorološki forum, ARSO, privatna vremenska postaja Trzin.

*Edini, ki ostane močan nad vsem,
edini cvet, ki ne ovne,
edini val, ki se ne razbije,
edina luč, ki ne ugasne.*

(Jimenez)

Zahvala

Po težki bolezni nas je zapustila draga žena, mama,
babica in sestra

Danica Pirc

Iskreno se zahvaljujemo vsem,
ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani,
nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter jo pospremili
na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

*Težko je pozabiti človeka,
ki bil ti je drag,
še težje je izgubiti ga za vedno,
a najtežje je naučiti se živeti brez njega.*

Minevajo tri leta, odkar nas je nepričakovano in za vedno
zapustila naša draga

TINA

Hvala vsem, ki nam pomagata blažiti bolečino
in ohranjate spomin na njo.
Zahvala tudi vsem, ki obiskujete njen prerani grob,
ji prinašate cvetje in prižigate sveče.

Vsi njeni

Zahvala

Ob smrti dragega ata,
dedka, brata in strica

Jožefa Lukana

iz Trzina se iskreno zahvaljujemo g. župniku
za lepo opravljen obred, vedno prijaznim ljudem
iz Doma za ostarele v Mengšu,
gasilcem iz Trzina in vsem, ki ste ga pospremili
na njegovi zadnji poti ali bili v teh trenutkih v mislih z njim.

Žalujoci:

sin Jože, hči Marjeta, vnuka Ana in Matevž in sorodniki.

V Trzinu, 02.04.2008

Žalna knjiga

Pred nedavnim smo se poslovili od prvega moža naše mlade dr-
žave. Globoko sem ga spoštovala in zato sem se želela vpisati v
žalno knjigo. Ponudila se mi je možnost, da to namero uresničim
v prostorih Občine Trzin.

Prvič sem vstopila v občinske prostore. Vrata so bila odprta. V
vložišču sem naletela na prijaznega gospoda. Zaupala sem mu
svoj namen obiska. Rekel mi je, da je tu le stranka in ne uslužbe-
nec. Malo sva še poklepetala. Ker pa ni bilo nikogar, sem se raz-
gledala po hodniku. Nikjer nobene mizice s prtom, ne vaze, ne
slike pokojnega predsednika, niti žalne knjige ne. Vrnila sem se v
vložišče in družno z obiskovalcem poskušala najti žalno knjigo.
Končno sem na polici, v kotu ob obrazcih, zagledala črno ma-
po.

S kepo v grlu in ogorčena sem zapustila občinske prostore. Mi-
slim, da si je naš prvi mož zaslužil nekoliko več spoštovanja, kot
mu ga je bilo izkazano v opisanem primeru.

Zvonka Majdič

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA APRIL IN MAJ 2008

28. 3. 2008	ob 19:00	Zbor članov Turističnega društva Kanja Trzin	TD Kanja Trzin	DMR v CIH
23.4. 2008		Kulturni maraton	Knjižnica, OŠ, KUD, DPM, občina	Ploščad pred CIH
26.4. - 4.5. 2008		Razstava tulipanov v Volčjem Potoku - 26.4. v popoldanskem času predstavitev občine Trzin	Obč. Trzin, TD, KUD	Volčji Potok
1.5. 2008		Prvomajska budnica	Občina Trzin	
3. in 4. 5. 2008		IX. Florjanov sejem (4.5. Florjanova nedelja)	TD, PGD	Ljubljanska cesta (od 1 - 5a) in ploščad pred CIH
4.5. 2008	od 11. in 13.	Tekmovanje v orientacijskem teku in precizni orientaciji	OK	V okolici šole
9.5. 2008		Otroška olimpijada	ŠD, OŠ	Igrišče pri OŠ
10. 5. 2008		Planinski izlet na KUM	PD Onger Trzin	
10. 5. 2008	ob 11.00	Tovariško srečanje borce NOV	ZZB ZV NOB	Za kulturnim domom
15. 5. 2008	ob 19.00	Slavnostna seja OS Obč. Trzin in proslava ob občinskem prazniku	OT, KUD	Dvorana KUD
16.5. 2008	ob 19.00	Moč materine besede - 2. recital Emila Milana Kuferšina	TD	Dvorana MR
17. 5. 2008		Zaključek pravljicnih uric	KTO	Knjižnica
17.5. 2008		Dan veteranov vojne za Slovenijo	ZVVS	GEOS
18.5. 2008		Šahovski turnir	ŠD	Dvorana KUD